

Ευρωπαϊκό Γίνεσθαι και Παιδεία

Δρ. Παναγιώτης Μαύρος

→ ΣΕΛ. 2

Εκκλησία και Παιδεία

Δημήτρης Ταλιαδώρος
→ ΣΕΛ. 6

Παιδεία και Εκκλησία

Γιώργος Γεωργίου
→ ΣΕΛ. 7

Οι καταλογοί
Διοριστέων
Δρ. Αναστάσιος Κουζάλης

→ ΣΕΛ. 10

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΤΕΥΧΟΣ 4 ♦ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2006 ♦ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Αγώνας διαρκείας → ΣΕΛ. 2
- Ευρωπαϊκό Γίνεσθαι και Παιδεία → ΣΕΛ. 3
- Η ανάγκη για δημιουργική έκφραση → ΣΕΛ. 4
- Κρίσεις και Εισηγήσεις για το σχέδιο της Κοινοπραξίας «ΑΘΗΝΑ» Μέρους Β' → ΣΕΛ. 4
- Ανάγκη αναθεώρησης των σχολικών γιορτών → ΣΕΛ. 5
- Εκκλησία και Παιδεία → ΣΕΛ. 6
- Επίπεδα μαθητών και ... καθηγητών → ΣΕΛ. 6
- Παιδεία και εκκλησία → ΣΕΛ. 7
- Παρατηρήσεις στο κείμενο για αντιμετώπιση της παραπαιδείας → ΣΕΛ. 7
- Το ΥΠΠ ασκεί συνειδητά πολιτική συμπίεσης των εκπαιδευτικών → ΣΕΛ. 10
- Οι κατάλογοι διοριστέων → ΣΕΛ. 10
- ΖΕΠ → ΣΕΛ. 11
- Σχεδιασμός & Τεχνολογία → ΣΕΛ. 11
- Αναπληρώσεις - περίοδοι δημιουργικής απασχόλησης → ΣΕΛ. 12
- Συντονιστές βοηθοί Διευθυντές δύο ταχυτήτων → ΣΕΛ. 12
- Β' Ευρωπαϊκό Συνέδριο καθηγητών ΣΕΑ → ΣΕΛ. 13
- Η Πληροφορική στη Α' Λυκείου → ΣΕΛ. 14
- Συνέδριο Συνδέσμου καθηγητών Οικογενειακής Αγωγής
- Διχοτόμηση Σχεδιασμού και Τεχνολογίας → ΣΕΛ. 14
- 33ο ετήσιο συνέδριο της Πανελληνίας Ένωσης Φιλολόγων → ΣΕΛ. 16

Από τη Σύνταξη

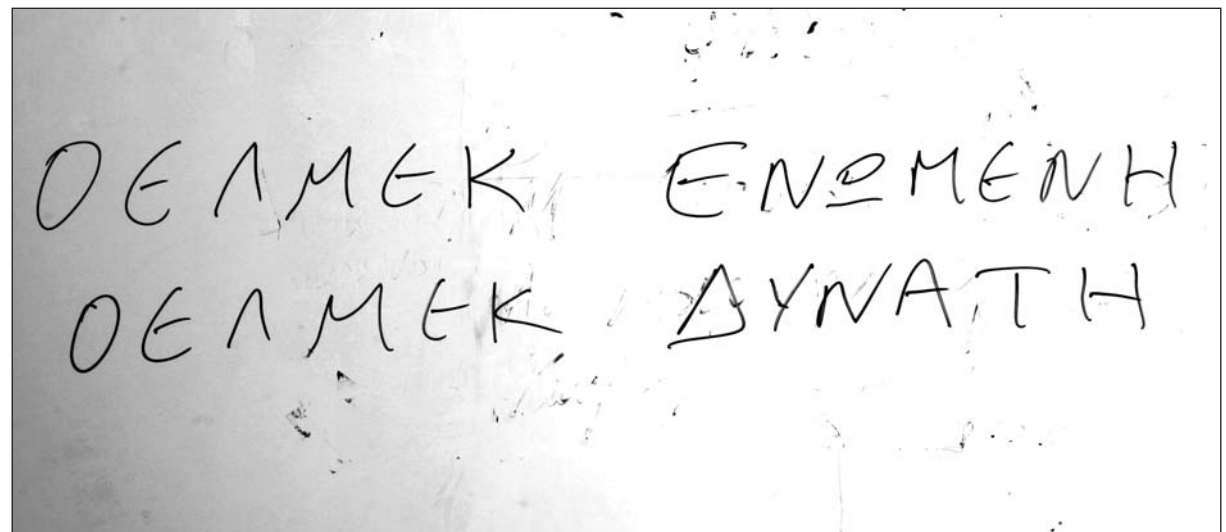
Αγαπητοί συνάδελφοι και αγαπητές συναδέλφισσες,

Με αρκετή δουλειά και όρεξη κυκλοφορεί το 4ο τεύχος της εφημερίδας «ΤΟ ΒΗΜΑ».

Ο βασικότερος στόχος που έχει θέσει η Επιτροπή Εκδόσεων για επικοινωνία και ανταλλαγή απόψεων μεταξύ των συναδέλφων, πέτυχε σε μεγάλο βαθμό, αφού καταφέραμε στο τεύχος αυτό να φιλοξενήσουμε τους κλάδους της Συμβουλευτικής, Τεχνολογίας, Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και Οικιακής Οικονομίας.

Ευελπιστούμε ότι στο επόμενο τεύχος θα φιλοξενήσουμε και τις δραστηριότητες και θέσεις άθλων κλάδων. Αναμένουμε στο μέλλον τις απόψεις και κριτικές σας για όλα τα εκπαιδευτικά θέματα που μας απασχολούν.

Κλείνοντας, θα θέλαμε να ευχηθούμε σε όλους τους συναδέλφους Καλές Γιορτές και δύναμη για καινούριους αγώνες με το νέο έτος 2007.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η ΟΕΛΜΕΚ καταδικάζει ανεπιφύλακτα το πρόσφατο συμβάν τραμπουκισμών και προσπάθειας ξυλοδαμού Τ/Κ μαθητών από κουκουλοφόρους στην Αγγλική Σχολή Κύπρου. Θεωρεί πως παρόμοιες ενέργειες κάποιων ανεχκέφαλων δυναμιτίζουν το παιδαγωγικό κλίμα του σχολείου και θέτουν σε κίνδυνο τους στόχους του εκπαιδευτικού συστήματος, οι οποίοι πέραν της καλλιέργειας της πολιτιστικής ταυτότητας καθιερώνουν και τη διαπολιτισμική συνείδηση και το σεβασμό προς τη διαφορετικότητα.

Ταυτόχρονα η ΟΕΛΜΕΚ δηλώνει την προσηλωσή της στο ρόλο του σύγχρονου σχολείου ως χώρου καλλιέργειας ανθρωπιστικής παιδείας, που θα διαμορφώνει

ενεργούς δημοκρατικούς πολίτες οι οποίοι θα εργαστούν για την επανένωση της πατρίδας μας.

Θεωρούμε πως το χεχονός αυτό είναι μεμονωμένο και σε καμία περίπτωση δεν εκφράζει τη στριπτική πλειοψηφία της νεολαίας μας. Η συλλογική αντίδραση και αντίσταση των εκπαιδευτικών, μαθητών, γονέων, αλλήλ και της πολιτείας γενικότερα, θα αποτρέψει στο μέλλον παρόμοια περιστατικά και θα διατηρήσει το κατάλληλο κλίμα στα σχολεία μας που θα δικαιώσει τον αγώνα του λαού μας.

Ο Πρόεδρος
Ιάκωβος Ιακώβου

Λευκωσία, 23 Νοεμβρίου 2006

Ο Γεν. Γραμματέας
Γιώργος Ζήσιμος

Τ ΑΥΤΟΤΗΤΑ

Υπεύθυνος Έκδοσης

Ιάκωβος Ιακώβου
Πρόεδρος ΟΕΛΜΕΚ

Υπεύθυνος Σύνταξης

Γιώργος Ζήσιμος
Γ. Γραμματέας ΟΕΛΜΕΚ

Υπεύθυνη ύλης - εμπμέλεια Επιτροπή εκδόσεων του Κ.Δ.Σ. της ΟΕΛΜΕΚ

Γεωργία Κούμα
Ελευθερία Θεοδώρου
Ήβη Αργυρίδου
Ιωάννης Σεργίδης
Κωνσταντίνος Πετρίδης
Μαρία Συμεωνίδου
Ρένα Γιαβρή
Σωτήρης Χαραλάμπους
Χριστόδουλος Κατσούρης

Γλωσσική Εμπμέλεια Κειμένων

Ήβη Αργυρίδου
Φιλολόγος

Γενική Εμπμέλεια Έκδοσης

Γιώργος Ζήσιμος

Διεύθυνση

Ιφιγενείας 86, Ακρόπολη,
Λευκωσία

Τηλ.: 22 378480, 22 379590
Φαξ: 22 379430, 22 379550
E-mail: info@oelmek.com.cy
www.oelmek.com.cy

Παραγωγή

Τυπογραφείο Theopress Ltd
Τηλ. 22730404, Λευκωσία

Νέο e-mail ΟΕΛΜΕΚ:
E-mail: info@oelmek.com.cy
Νέα ιστοσελίδα ΟΕΛΜΕΚ:
www.oelmek.com.cy

Αγώνας διαρκείας του Μετώπου της Εκπαίδευσης

♦ Γιώργος Κ. Μύαρης

«Αναρωτιέμαι: γιατί να συζητάω μαζί τους; φωνάζουν τη γνώση για να την πουλήσουν. θέλουν να μάθουνε πού υπάρχει γνώση φτηνή που να μπορούνε ακριβά να την πουλήσουν. Γιατί να ενδιαφερθούνε να γνωρίσουν ό,τι ενάντια στην αγοραπωλησία μιλάει;»

Μπέρτολτ Μπρεχτ

Παρά τις συκοφαντίες, τις αποσιωπήσεις, τις διαστρεβλώσεις, τις πιέσεις και τον αυταρχισμό από τη μεριά της κυβέρνησης της Ν.Δ. στην Ελλάδα, οι Οργανώσεις των φορέων της Εκπαίδευσης συνεχίζουν με κοινή απόφαση τον αγώνα και παρά την αναιμική παρέμβαση υποστήριξης από την αξιωματική αντιπολίτευση.

Οι δάσκαλοι δεν έμειναν μόνοι. Το πανεκπαιδευτικό μέτωπο, που ήταν περισσότερο μια ευχή μετά ολίγων κοινών εμφανίσεων, ΤΩΡΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ. Τώρα διατρέχει όλες τις βαθμίδες της ελληνικής εκπαίδευσης.

Η δυναμική που απέκτησε αυτό το μέτωπο παραμένει τέτοια **ώστε αναδεικνύει τις διεκδικήσεις της εκπαιδευτικής κοινότητας ως διεκδικήσεις της κοινωνίας.** Διόλου τυχαία οι Συνομοσπονδίες Εργατοϋπαλλήλων (ΓΣΕΕ) και Δημοσίων Υπαλλήλων (ΑΔΕΔΥ) συντονίστηκαν με τους εκπαιδευτικούς σε 4ωρη στάση εργασίας στις 25/10. Ενώ η συγκυρία «προσδιόριζε και για όλους τους εκπαιδευτικούς ένα αντικειμενικό όριο αντοχής και δυνατότητας».

Μετά από συνεχή απεργία έξι εβδομάδων η Διδακταλική Ομοσπονδία Ελλάδας εισηγήθηκε την ανάληψη νέων αγωνιστικών πρωτοβουλιών «για την ανατροπή της αντιεκπαιδευτικής και αντεργατικής πολιτικής» στα πλαίσια ενός παρατεταμένου αγώνα διαρκείας σε συνεργασία με την ΟΛΜΕ: εικοσιτετράωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες (έγιναν ήδη στις 3 και 9 Νοέμβρη), πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια, εκδηλώσεις, συγκεντρώσεις και δημόσιες παρεμβάσεις στις 15-17/11, κλιμακούμενες, συντονισμό όλων των ενδιαφερόμενων φορέων της Εκπαίδευσης, της Εργασίας, της Κοινωνίας.

Η Ομοσπονδία Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης Ελλάδας τονίζει: «Μέσα στο πλαίσιο του κοινού πανεκπαιδευτικού αγώνα και βασισμένοι στην κεκτημένη δυναμική του, προτείνουμε ανασχεδιασμό των μορφών δράσης για επανακλιμάκωση τον Ιανουάριο του 2007 που θα επιχειρηθεί η αναθεώρηση του άρθρου 16» για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων. Από κοντά συντάσσονται και οι πανεπιστημιακοί καθηγητές, οι φοιτητές και οι μαθητές.

Την επαύριον της επιστροφής των εκπαιδευτικών στα σχολεία και της συνέχισης με άλλες μορφές των διεκδικητικών αγώνων, η κυβέρνηση της Ν.Δ. ως γνήσιος συνεχιστής του παλιού εαυτού της επέβαλε ως λύση μόνο μάθημα στις διακοπές Χριστουγέννων και Πάσχα, αντίθετα από τις προτάσεις δασκάλων και γονιών για την κάλυψη των μαθημάτων. Παρουσίασε μειωμένες στο νέο κρατικό Προϋπολογισμό τις δαπάνες για την Παιδεία κατά 40 εκατομ. Ευρώ –επιβεβαιώνοντας και σ' αυτό το επίπεδο τους φόβους των

εκπαιδευτικών για νέα πλήγματα στη Δημόσια Δωρεάν Παιδεία! Συγχρόνως, έσπευσε με κατάλληλους χειρισμούς του αρμόδιου Υπουργού να παραχωρήσει επιδόματα στους... αστυνομικούς (έτσι που αναρωτιέται κάποιος αν πρόκειται για επιβράβευση της στάσης τους έναντι των απεργών εκπαιδευτικών!).

Η στάση αυτή ενισχύει τη λογική του αγώνα για τη διεκδίκηση αιτημάτων που αγκαλιάζουν το λαό: μεταξύ άλλων, το 5% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος στην Παιδεία, 1.400 ευρώ καθαρό μηνιαίο μισθό στο νεοδιοριζόμενο δάσκαλο. Ενώ η πάλη ενάντια στην εμπορευματοποίηση και ιδιωτικοποίηση της Παιδείας είναι πλέον προμετωπίδα του αγώνα, ώστε να πάψει η υποχρηματοδότηση και η υπονόμευση του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος από την κυβέρνηση. Από κοντά και οι γονείς που αντιστέκονται σε όλα, τις πρακτικές που φορτώνουν στην πλάτη τους, τη στήριξη του δημόσιου σχολείου. Οι γονείς που στην πλειονότητά τους φαίνεται ότι αποδέχθηκαν τα αιτήματα των απεργών, καθώς συνειδητοποιούν ότι η προεκλογική δέσμευση της κυβέρνησης για 5% του ΑΕΠ στην Παιδεία δεν τηρείται και θα συνεχιστεί για άλλα πέντε χρόνια τουλάχιστον. Οι μαθητές που βλέπουν ότι με τις εξεταστικές ρυθμίσεις και αποκλεισμό από τα δημόσια ΑΑΕΙ μετατρέπονται σε βορά των ιδιωτικών ΙΕΚ, κολεγίων και παραρτημάτων ιδιωτικών «ΑΕΙ».

Επίκαιροι οι στίχοι του Μπ. Μπρεχτ:

*«Αυτοί που αρπάζουν το φαί απ' το τραπέζι κερύχουν τη λιτότητα.
Αυτοί που παίρνουν όλα τα δασύματα ζητάν θυσίες.
Οι χορτάτοι μιλάν στους πεινασμένους για τις μεγάλες εποχές που θα 'ρθουν.»*

Ο αγώνας των εκπαιδευτικών αλλάζει μορφή. Η κρίση όμως στη Δημόσια και Δωρεάν Παιδεία της Ελλάδας υπάρχει και επιτείνεται από τους Ευρωενοσιακούς σχεδιασμούς, τους κυβερνητικούς χειρισμούς, και τη δεδηλωμένη απόφαση για αναθεώρηση του άρθρου 16.

Οι δάσκαλοι γύρισαν με άδειες τσέπες. Ζήτησαν όμως με την ευαισθησία των εκπαιδευτικών το εξής, που έχει τη σημασία του να το θυμόμαστε: «Τα λεφτά που χάσανε στην απεργία, να δοθούν στις σχολικές επιτροπές των τοπικών σχολείων». Για την αγορά κιμωλιών και όσων άλλων αναγκαίων!!! Και πάλι βεβαίως δεν εισακούστηκαν... Πώς αλλιώς να δυναμώσει το προφίλ της «σιδηράς» Υπουργού και της «αποτελεσματικής» κυβέρνησης;

Θεέ, πενήντα χρόνια μετά το θάνατό του πόσες ομοιότητες διαπιστώνει ο νεκρωνασητημένος Γερμανός ποιητής:

*«Θέλουνε να νικήσουν.
Στη νίκη ενάντια τίποτα δε θέλουνε να ξέρουν.
Δε θέλουνε άλλοι να τους καταπιέζουν,
Θέλουνε να καταπιέζουνε οι ίδιοι.
Δε θέλουνε την πρόοδο.
Θέλουνε την υπεροχή.»*

Ευρωπαϊκό γίνεσθαι και Παιδεία

♦ Δρ Παναγιώτης Κ. Μαύρος (PhD)

Ο καθοριστικός ρόλος της παιδείας σ' όλα τα επίπεδα της ζωής ποτέ δεν έχει αμφισβητηθεί. Είναι γενικά παραδεκτό ότι η συνεισφορά της παιδείας στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη μιας χώρας είναι ανεκτίμητη. Λαμβάνοντας υπόψη την συνεχώς αυξανόμενη ανταγωνιστικότητα στην παγκόσμια αγορά, μπορούμε εύκολα να αντιληφθούμε τη σπουδαιότητα του ρόλου, που μπορεί να παίξει το ανθρώπινο δυναμικό στη δημιουργία της Ενωμένης Ευρώπης.

Ως εκ τούτου η εκπαίδευση και η παιδεία γενικότερα γίνονται απολύτως αναγκαία για τη δημιουργία ισχυρών δεσμών συνεργασίας στην Ενωμένη Ευρώπη και εγγυούνται λαμπρές προοπτικές για οικονομική ανάπτυξη και ποιοτική βελτίωση της ζωής. Η επίδραση της «έκρηξης των γνώσεων», όπως αποκαλείται, με τις πολύπλοκες τεχνολογικές εφαρμογές της έχουν επιφέρει αλλαγές στη νέα Ευρωπαϊκή κοινωνία η οποία αντιμετωπίζει νέες προκλήσεις και απαιτήσεις.

Σίγουρα οι πιο πάνω προκλήσεις μπορούν να αντιμετωπιστούν μέσω της παιδείας και τα εκπαιδευτικά προγράμματα της Ευρώπης στην πορεία της Ευρωπαϊκής συνεργασίας και ενοποίησης. Έχουμε ήδη μπει στην νέα χιλιετηρίδα και φαίνεται ότι τα σοφά λόγια του μεγάλου Ευρωπαϊστή με οράματα για μια Ενωμένη Ευρώπη, Jean Monnet «*Αν είχα την ευκαιρία να δημιουργήσω την Ευρώπη από την αρχή, θα άρχιζα με την παιδεία*», αντανακλούν τα σχέδια της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στα χρόνια που μας έρχονται μια και το «knowledge-based Union» αποτελεί ένα από τους πιο βασικούς σκοπούς της πολιτικής που ακολουθεί η Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

Ο Εκπαιδευτικός οργανισμός που παρατηρείται τώρα στην Ευρώπη μέσω των τριών μείζονων προγραμμάτων «Socrates» (παιδεία - Education), «Leonardo da Vinci» (επαγγελματική εκπαίδευση - training) και του «Youth for Europe» θεωρούνται μια αποτελεσματική απάντηση στις νέες απαιτήσεις και προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Ευρώπη.

Είναι πραγματικά φανταστικό να γνωρίζεις ότι χιλιάδες άτομα, πανεπιστήμια και σχολεία εντός και εκτός Ευρώπης είναι εμπλεγμένοι στα πιο πάνω προγράμματα καταβάλλοντας υπεράνθρωπες προσπάθειες για μια αποτελεσματική συνεργασία σε ένα περιβάλλον που προάγει ίσες ευκαιρίες για τον καθένα. Τα προγράμματα αυτά σκοπό έχουν την προαγωγή της Ευρωπαϊκής Διάστασης στην παιδεία με την ενθάρρυνση συνεργασίας μεταξύ των χωρών για ποιοτική πρόοδο στην Εκπαίδευση σ' όλα τα επίπεδα, από προδημοτική μέχρι μεταπτυχιακά προγράμματα. Τα προγράμματα αυτά περιλαμβάνουν ανταλλαγή δασκάλων ή καθηγητών για διδασκαλία σε άλλη χώρα, εμπλοκή νεαρών ατόμων σε projects και ανταλλαγές με σκοπό την ενθάρρυνση επικοινωνίας σε άλλες ευρωπαϊκές γλώσσες. Εγκαθίδρυση δεσμών και συνεργα-

σίας μεταξύ σχολείων, διαπανεπιστημιακή συνεργασία και συνεταιρισμούς, διακίνηση νέων εκτός εκπαίδευσης για να τους δώσει την ευκαιρία για επαφές με άλλες χώρες που θα βοηθήσουν στη δημιουργία του ενεργοποιημένου Ευρωπαϊού πολίτη, πρωτοποριακά προγράμματα που φέρνουν σε συνεργασία διάφορους οργανισμούς, ανταλλαγή πληροφοριών και εμπειριών σχετικά με εκπαιδευτικά συστήματα και την εκπαιδευτική πολιτική που ακολουθείται. Είναι φανερό ότι τα πιο πάνω προγράμματα δίδουν στους συμμετέχοντες μια χρυσή ευκαιρία να λειτουργήσουν μέσα σ' ένα πλούσια διαφοροποιημένο κοινωνικό, εκπαιδευτικό και πολιτιστικό περιβάλλον, να ανταλλάξουν απόψεις και ιδέες και να δουλέψουν μαζί για τη δημιουργία μιας σχέσης που θα τους επιτρέψει να αποκτήσουν γνώσεις και εμπειρίες προς όφελος της συνεργασίας μέσα σε μια ενωμένη Ευρώπη.

Η συλλογική εργασία βοηθά την πρόσβαση σε άλλες κουλτούρες και την κατανόηση αυτών των κουλτούρων, καταπολεμά τον ρατσισμό, εξαλείφει τις προκαταλήψεις, δημιουργεί δυνατούς δεσμούς φιλίας και συνεισφέρει στην αποκόμιση πλεονεκτημάτων από την Ευρωπαϊκή παιδεία με την απόκτηση των κατάλληλων δεξιοτήτων και την γνώση της νέας μεθοδολογίας και τεχνολογίας που σίγουρα ανοίγει νέα κανάλια επικοινωνίας στην πορεία της «Ευρωπαϊοποίησης».

Είναι γεγονός ότι η Ευρώπη έχει έρθει πιο κοντά στον καθένα μέσω της παιδείας, δεν είναι πλέον μια αφηρημένη έννοια αλλά μια συγκεκριμένη οντότητα. Η έμφαση που έχει δοθεί στη κοινωνική και πολιτιστική «Ευρωπαϊοποίηση» φαίνεται ότι έχει φέρει αποτελέσματα, αφού έχει καταφέρει να δημιουργήσει το προφίλ του Ευρωπαϊού πολίτη του 21ου αιώνα του οποίου η αίσθηση της ευρωπαϊκής του ταυτότητας και η προθυμία του να συμμετάσχει και να παίξει ενεργό ρόλο στην περαιτέρω ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής κοινωνίας είναι πιο αισθητό παρά ποτέ. Εν τούτοις πρέπει να τονιστεί ιδιαίτερα ότι η δημιουργία της αίσθησης της Ευρωπαϊκής ταυτότητας κατ' ουσίαν λόγο έρχεται σε αντίθεση με τη διατήρηση της εθνικής ταυτότητας. Αντιθέτως η ιδέα της Ευρωπαϊκής ταυτότητας διατηρείται ευλαβικά για να συμπληρώνει αυτή της εθνικής ταυτότητας. Και γιατί όχι, η μια να συμπληρώνει την άλλη. Η ολοκληρωτική περιχαράκωση σε σωβινιστικές ιδέες, ή στην αντίθετη όχθη, η αδιάκριτη αποδοχή νέων ιδεών είναι πρακτικές που ουδόλως ωφελούν μια χώρα. Με άλλα λόγια η διατήρηση της εθνικής ταυτότητας είναι υψίστης σημασίας, αλλά ταυτόχρονα τα θετικά «ευρωπαϊκά στοιχεία» πρέπει να υιοθετούνται μέσα στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής συνεργασίας και ενοποίησης που ουσιαστικά αποτελεί και την ιδέα που διαποτίζει την πορεία προς την «Ευρωπαϊοποίηση».

«Αν είχα την ευκαιρία να δημιουργήσω την Ευρώπη από την αρχή, θα άρχιζα με την παιδεία».

Η ανάγκη για δημιουργική έκφραση στην εκπαίδευση

♦ **Σοφία Καλοζών-Ιωάννου**
Φιλολόγος, Β.Δ.

Η δημιουργική έκφραση λοιπόν, δεν μπορεί παρά να είναι μια κίνηση απελευθερωτική, ηυτρωτική, ποιητική που οδηγεί τον άνθρωπο από την απραξία στην παραγωγή έργου

Τι εννοώ με τον όρο «δημιουργική έκφραση»; Ας πάρουμε πρώτα το ρήμα «δημιουργώ». Είναι ένα ρήμα εύσημο. Έχει θετική σημασία, καθώς σημαίνει ότι κάποιος παράγει, γεννά κάτι νέο, χρήσιμο ή και ωραίο. Ας εξετάσουμε τώρα το ουσιαστικό «έκφραση». Κι αυτό εννοιολογικά περιέχει στοιχεία μιας γέννησης, καθώς οι εσωτερικές δυνάμεις του ανθρώπου (π.χ. η φαντασία, το συναίσθημα, οι αρετές) που κρύβονται στο ανθρώπινο μυαλό, την ψυχή ή το υποσυνείδητο, τελικά εξωτερικεύονται υπό το ένδυμα ποικίλων μορφών, οι οποίες μπορούν να γίνουν αντιληπτές σε άλλους ανθρώπους μέσω των αισθήσεων. *Η δημιουργική έκφραση λοιπόν, δεν μπορεί παρά να είναι μια κίνηση απελευθερωτική, λυτρωτική, ποιητική που οδηγεί τον άνθρωπο από την απραξία στην παραγωγή έργου*, από την έμπνευση στη μορφοποίηση της ιδέας, από τη μίμηση στην αυτενέργεια και από τα τετριμμένα στην πρωτοτυπία.

Η δημιουργική έκφραση, σε τελευταία ανάλυση, αποτελεί το κύτταρο δημιουργίας αλλά και διατήρησης του πολιτισμού. Και μόνο αυτός ο λόγος θα αρκούσε ως επιχείρημα για την εισαγωγή της δημιου-

ργικής έκφρασης στην κυπριακή εκπαίδευση. Επειδή όμως απευθύνομαι σε εκπαιδευτικούς, θα επικεντρωθώ σε καθαρά εκπαιδευτικά/ παιδαγωγικά επιχειρήματα. Η καλλιέργεια της δημιουργικής έκφρασης στο σχολείο προσφέρει ποικιλία στις διδακτικές μεθόδους και ενισχύει την αποτελεσματικότητα της μάθησης. Παρέχει στον εκπαιδευτικό τη δυνατότητα να χειριστεί αποτελεσματικότερα τις τάξεις μικτής ικανότητας, προσφέρει δελεαστικά κίνητρα στο μαθητή για εργασία –εξατομικευμένη ή και ομαδική– και καλλιεργεί τις ιδιαίτερες ικανότητές του, ενισχύοντας σημαντικά την αυτοεκτίμησή του.

Ποιοι τομείς της σχολικής ζωής προσφέρονται για την προώθηση της δημιουργικής έκφρασης; Σχεδόν όλοι: όλα τα μαθήματα, καθώς και οι περισσότερες εξωδιδακτικές δραστηριότητες (βλ. το πρόγραμμα Δ.Δ.Κ. στο Ενιαίο Λύκειο). Ο χορός, το τραγούδι, η υπόδυση ρόλων, το θέατρο, η εικαστική έκφραση, η λογοτεχνική έκφραση, τα δοκίμια προβληματισμού, η φιλοσοφία, η λύση προβλήματος στις θετικές επιστήμες, οι κατασκευές στο μάθημα Σχεδιασμός-Τεχνολογία είναι μερικοί μόνο... Αξίζει να δοκιμάσουμε.

Κρίσεις και Εισηγήσεις για το Σχέδιο της Κοινοπραξίας «Αθηνά»

♦ **Δρ Γ. Στρατούρας***, Β.Δ.
Φυσικός, Μαθηματικός, Διδάκτωρ Φυσικοκοινωνίας

ΜΕΡΟΣ Β'

Συνέχεια από το Μέρος Α' της προηγούμενης έκδοσης

2. Για το πρόγραμμα Κατάρτισης και τα προσόντα προαγωγής των Βοηθών Διευθυντών και των Παιδαγωγικών Συμβούλων.

Έτσι με αφετηρία τα όσα αναφέραμε στο Μέρος Α', του άρθρου, προτείνονται οι εξής τροποποιήσεις:

Α) Για τις θέσεις των Βοηθών Διευθυντών

Τα Προσόντα που απαιτούνται για το διορισμό στη θέση του Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης ή Δημοτικής Εκπαίδευσης:

- 1) Οκταετής τουλάχιστον υπηρεσία στην εκπαίδευση η οποία να θεωρείται ως εξαίρετη.
- 2) Πτυχίο Πανεπιστημίου σχετικό με την εκπαίδευση.
- 3) Πιστοποιητικό Μεταπτυχιακής Επιμόρφωσης ή κατάρτισης στη **Διοίκηση Εκπαιδευτικών Μονάδων** τουλάχιστον 9 διδακτικών μονάδων, το οποίο παρέχεται κατόπιν γραπτής εξέτασης από αναγνωρισμένο Πανεπιστήμιο. Μεταπτυχιακό δίπλωμα Εξειδίκευσης στην Εκπαιδευτική Διοίκηση ή Μεταπτυχιακό δίπλωμα Εξειδίκευσης στην Εκπαίδευση, όπου μία από τις Θεματικές Ενότητες που έχει παρακολουθήσει ο εκπαιδευτικός να είναι η **Διοίκηση Εκπαιδευτικών Μονάδων, θεωρείται ως πλεονέκτημα για τη θέση.**

Β) Για τις θέσεις των Παιδαγωγικών Συμβούλων

Τα Προσόντα που απαιτούνται για το διορισμό στη θέση του Παιδαγωγικού Συμβούλου Σχολείων Μέσης ή Δημοτικής Εκπαίδευσης:

- 1) Οκταετής τουλάχιστον υπηρεσία στην εκπαίδευση η οποία να θεωρείται ως εξαίρετη.
- 2) Πτυχίο Πανεπιστημίου σχετικό με την εκπαίδευση
- 3) Πιστοποιητικό Μεταπτυχιακής Επιμόρφωσης Παιδαγωγικού Συμβούλου τουλάχιστον 9 διδακτικών μονάδων, το οποίο παρέχεται κατόπιν γραπτής εξέτασης από αναγνωρισμένο Πανεπιστήμιο. Μεταπτυχιακό δίπλωμα Εξειδίκευσης στη Διδακτική ή Μεταπτυχιακό δίπλωμα Εξειδίκευσης στην Εκπαίδευση, όπου μία από τις Θεματικές Ενότητες που έχει παρακολουθήσει ο εκπαιδευτικός έχει άμεση σχέση με τη θέση του Παιδαγωγικού Συμβούλου, **θεωρείται ως πλεονέκτημα για τη θέση.**

Γ) Για το πρόγραμμα κατάρτισης ή τη μεταπτυχιακή επιμόρφωση για τη θέση των Παιδαγωγικών Συμβούλων προτείνεται όπως τα μαθήματα:

- α) Σύγχρονες τάσεις στη Μεθοδολογία της Διδασκαλίας, ΕΠΑ 693

- β) Εφαρμογές της νεότερης τεχνολογίας στην Εκπαίδευση ΕΠΑ 625
- γ) Αποτελεσματικότητα και Σχολική Βελτίωση ΕΠΑ 631 αποτελέσουν μια νέα Θεματική Ενότητα 9 διδακτικών μονάδων στο Πρόγραμμα "Σπουδές στην Εκπαίδευση" του Ανοικτού Πανεπιστημίου, την οποία να μπορούν να παρακολουθούν, ξεχωριστά από το πιο πάνω Πρόγραμμα "Σπουδές στην Εκπαίδευση", όσοι θελουν να προαχθούν στη θέση του Παιδαγωγικού Συμβούλου. Εννοείται ότι το υπάρχον διδακτικό υλικό θα πρέπει να τροποποιηθεί, ώστε να πληρεί τις προδιαγραφές της ανοικτής και εξ αποστάσεως εκπαίδευσης.

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι ο κ. Π. Πασιαρδής, υπό τη διπλή ιδιότητά του ως Καθηγητή πλέον της Σχολής Ανθρωπιστικών Σπουδών του Ανοικτού Πανεπιστημίου Κύπρου αλλά και ως μέλους της Κοινοπραξίας «Αθηνά», που σύνταξε το Σχέδιο Αξιολόγησης, θα είναι ανοικτός σε μια σειρά από τροποποιήσεις στο Νομοσχέδιο.

* *Ο Γ. Στρατουράς είναι Πρόεδρος του Συνδέσμου «Οι Φίλοι του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου και του Ανοικτού Πανεπιστημίου Κύπρου» και Μεταπτυχιακός φοιτητής του ΕΑΠ στο Πρόγραμμα «Σπουδές στην Εκπαίδευση».*

ΑΝΑΓΚΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΓΙΟΡΤΩΝ

♦ **Κώστας Λυμپουρίς**

Ο στερεότυπος τρόπος εορτασμού (από άποψη μορφής αλλά και περιεχομένου) των εθνικών, κυρίως, επετείων στα σχολεία μας, φαίνεται να έχει φτάσει στα όριά του. Έτσι, δεν επιτελούν ούτε τον «εθνικοφρονηματιστικό» στόχο που έχουν, αλλά ούτε και τον αισθητικό στόχο που θα μπορούσε να επιτευχθεί, αφού, συνήθως σ' αυτές συνυπάρχουν μορφές τέχνης (ποίηση, μουσική, χορός κτλ.). Οι μαθητές, στις πιο πολλές περιπτώσεις δεν προσέχουν και, φυσικά, δεν συλλαμβάνουν τα μηνύματα της όποιας επετείου. Αντίθετα, οι εκδηλώσεις είναι χρόνος έντασης και κλονισμού κάθε έννοιας πειθαρχίας και σεβασμού.

Οι λόγοι είναι διάφοροι:

1. Ο κλονισμός των αξιών, που δεν επιτρέπει την όποια αξιολογική αποτίμηση συμπεριφορών ή και εννοιών (λ.χ. του ηρωισμού ή της τέχνης), όταν αυτές εκφεύγουν της μετριοτήτας που η καθημερινότητα επιβάλλει στους μαθητές.
2. Ο κορεσμός των ιδεών και η επαναλαμβανόμενη δομή των εκδηλώσεων. Σταθερά, σχεδόν, πέραν του «καλλιτεχνικού» μέρους, οι εκδηλώσεις στις εθνικές επετείες, περιλαμβάνουν το μήνυμα του Υπουργού, λίγα λόγια από τον Διευθυντή (συχνά δεν είναι λίγα, αλλά ολόκληρη ομιλία) και επιπλέον τον πανηγυρικό της Ημέρας. Οι μαθητές ακούουν (;) έτσι τρεις ομιλίες. *Τίθενται, λοιπόν, τα ερωτήματα:*
 - α) Προς τι οι άλλες ομιλίες, αφού στο υπουργικό μήνυμα εκφράζεται η επίσημη πολιτική επί του εκάστοτε θέματος;
 - β) Τι χρειάζονται οι επιπλέον λόγοι, ιδιαίτερα ο «πανηγυρικός», που, συχνά, το μόνο που επιτυγχάνει είναι να δίνει την ευκαιρία στον ομιλητή να εκφράσει τις δικές του ιδεολογικοπολιτικές ή και κομματικές θέσεις, κάνοντας κάποτε και προπαγάνδα και προκαλώντας εντάσεις και αντιδράσεις;
 - γ) Πώς φτάνουν τα μηνύματα στους μαθητές, όταν σε αρκετές περιπτώσεις, η όλη εκδήλωση είναι συνονθύλευμα στοιχείων και προσεγγίσεων;

Εισηγούμαι:

1. Να διαβάζεται μόνο το μήνυμα του Υπουργού Παιδείας και Πολιτισμού.
2. Οι πανηγυρικοί να καταργηθούν, αφού δεν

εξυπηρετούν τους στόχους των εκδηλώσεων. Εξάλλου, και ως είδος λόγου είναι εντελώς ξεπερασμένο (συνθηματολογικό ύφος και μεγαλοστομίες). Τις ίδιες ιδέες που θέλει να δώσει ο ομιλητής, μπορεί να τις προσφέρει μέσα από σύντομα συνδυαστικά κείμενα και δόκιμα λογοτεχνικά έργα.

3. Να υπάρχει μια κεντρική ιδέα σε κάθε εκδήλωση. Π.χ. «Οι Ελεύθεροι Πολιορκημένοι», για την 25η Μαρτίου (μπορεί να αξιοποιηθεί η γνωστή ποιητική σύνθεση του Σολωμού, αλλά και η μουσική σύνθεση του Μαρκόπουλου), η συμβολή της γυναίκας στο Έπος του '40, το «Άξιον Εστί» (στίχοι Ελύτη και μουσική Θεοδωράκη) πάλι για την 28η Οκτωβρίου, οι νέοι στον Αγώνα του '55 - '59 κ.ο.κ.
4. Τα κείμενα πρέπει να είναι πάντα σύντομα και περιεκτικά. Μακρόσυρτα κείμενα ποτέ δεν γίνονται αρεστά στον οποιοδήποτε ακροατή.
5. Να αξιοποιηθούν νέες μέθοδοι προσέλευσης της προσοχής των μαθητών, όπως είναι λ.χ. οι προβολές (όπου είναι δυνατές), σύντομα δράματα κτλ. Ο,τιδήποτε ευφάνταστο και ποιοτικό, κερδίζει, τελικά, το μαθητή.

Επιλογικά:

1. Θεωρώ πως θα ήταν εξαιρετικά σημαντική η παραγωγή συνολικών προσεγγίσεων- υποδειγμάτων σχολικών εκδηλώσεων από το ίδιο το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού. Κάτι τέτοιο και τάξη θα βάλει στα πράγματα και θα αναβαθμίσει την ποιότητά τους. Φετινή, μάλιστα, πρόκληση για το ίδιο το Υπουργείο, αποτελεί η διαθεματική προσέγγιση, σύμφωνα με τους στόχους του έτους.
2. Ας δοκιμάσουμε να ξεφύγουμε από τα καθιερωμένα πλαίσια των εκδηλώσεων. Γιατί, λ.χ. να μη γίνεται μια ημερίδα για την 25η Μαρτίου (με συζητήσεις, διαλέξεις, αλλά και μέρος καλλιτεχνικό), γιατί όχι ένα μαθητικό συνέδριο για το '40 ή το '55, ένας διαγωνισμός τραγουδιού, αφίσας κτλ.; Ίσως, μάλιστα, τότε, οι μαθητές μας, μέσα από την έρευνα και κριτική σκέψη από τη μια, αλλά και την ομαδική δουλειά, από την άλλη, να μάθουν πέντε πράγματα παραπάνω για τις εθνικές επετείες και να μην εκτίθενται τόσο με την άγνοιά τους.

Οι μαθητές, στις πιο πολλές περιπτώσεις δεν προσέχουν και, φυσικά, δεν συλλαμβάνουν τα μηνύματα της όποιας επετείου

Εκκλήσια και Παιδεία

♦ Δημήτρης Ηρ. Ταλιαδώρου*

Η Εκκλήσια ως ο θεσμός που για αιώνες στάθηκε ο θεματοφύλακας της ελληνικής παιδείας της Κύπρου όχι μόνο έχει δικαίωμα να έχει λόγο στα της εκπαίδευσής μας, αλλά οφείλει να αρθρώνει λόγο.

Στον ενθρονιστήριο λόγο του ο νέος Αρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Β' τόνισε ότι «η παιδεία ως το ουσσιωδέστερο στοιχείο της ζωής και επιβίωσης ενός λαού δεν μπορεί να υποβαθμίζει την ταυτότητα του μέγιστου τμήματος του κυπριακού λαού που είναι ελληνική και να χαρακτηρίζεται ως εθνικισμός η καλλιέργεια και η ανάπτυξη της οικείας ταυτότητάς μας». Επίσης ο νέος Αρχιεπίσκοπος τόνισε ότι «δεν κρύβουμε την ανησυχία μας για τις φωνές που ακούγονται στα πλαίσια της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης για απεξάρτηση από το ελληνικό εκπαιδευτικό πρότυπο και την Ελλάδα καθώς και την αμφισβήτηση της ιστορικής ύλης στην εκπαίδευση». Τέλος ο Αρχιεπίσκοπος ζήτησε να έχει λόγο η Εκκλήσια «στις Επιτροπές όπου λαμβάνονται αποφάσεις που αφορούν την παιδεία.»

Οι θέσεις αυτές σχολιάστηκαν ποικιλότροπα από κόμματα και πολιτειακούς αξιωματούχους. Για μας οι θέσεις αυτές δεν μπορούν να περάσουν απαρατήρητες. Όσοι αμφισβητούν το δικαίωμα της Εκκλησίας να έχει λόγο στα της εκπαίδευσης δεν γνωρίζουν το ιστορικό πλαίσιο της διασύνδεσης της Εκκλησίας με την παιδεία στην Κύπρο και θέλουν να αγνοούν ότι στο ισχύον συνταγματικό πλαίσιο της Κυπριακής Δημοκρατίας, αλλά και σ' όλα τα σχέδια που προτάθηκαν για τη λύση του κυπριακού προβλήματος, η παιδεία/εκπαίδευση ήταν θέμα που ρυθμίζεται και καθορίζεται από τις κοινότητες.

Η ελληνική εκπαίδευση στην Κύπρο οφείλει σε μεγάλο βαθμό την ύπαρξή της στην Ελληνορθόδοξη Εκκλήσια, η οποία για εκατοντάδες χρόνια είχε και τη διοικητική διαχείρισή της αλλά και ανελάμβανε ένα μεγάλο κόστος της συντήρησής της. Ένα πρόχειρο παράδειγμα είναι η Εκκλήσια της Φανερωμένης, η οποία το 1916 επί συνόλου εσόδων 1500 λιρών προσέφερε στην ελληνική παιδεία της Λευκωσίας 300 λίρες, δηλαδή 20% των εσόδων της. Το Γυμνάσιο της Φανερωμένης κτίστηκε από την ομώνυμη εκκλήσια. Ακόμη και μετά τη δημιουργία του ανεξάρτητου Κυπριακού κράτους, η Εκκλήσια συνέχισε την ουσιαστική ενίσχυση της ελληνικής εκπαίδευσης. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η Μονή Κύκκου, η οποία έκτισε σχολεία τόσο στη Λευκωσία όσο και στην Πάφο.

Η Εκκλήσια ως ο θεσμός που για αιώνες στάθηκε ο θεματοφύλακας της ελληνικής παιδείας της Κύπρου όχι μόνο έχει δικαίωμα να έχει λόγο στα της εκπαίδευσής μας, αλλά οφείλει να αρθρώνει λόγο. Σ' όσους επιχειρούν μέσα από σχήματα πολυπολιτισμικά και δήθεν αντισοβινιστικά να αμφισβητήσουν το δικαίωμα αυτό της Εκκλησίας μόνο τούτο θα θέλαμε να επισημάνουμε: η προώθηση της ετερότητας περνά μέσα από τη διαφύλαξη της εθνικής και πολιτιστικής μας ταυτότητας.

Ο Δημήτρης Ηρ. Ταλιαδώρος είναι πρόεδρος της Κίνησης Καθηγητών «ΑΛΛΑΓΗ»

Επίπεδα μαθητών και ...καθηγητών

♦ Βασίλης Καφαντάρης

Τα τελευταία χρόνια κάποιοι από τους δημόσιους άνδρες και γυναίκες που ασχολούνται με την παιδεία πιστεύουν ότι τα προβλήματα της μέσης εκπαίδευσης προέρχονται κυρίως από τη βεβαρημένη διδακτέα ύλη και από τη χαμηλή ποιότητα ενός σημαντικού τμήματος των εκπαιδευτικών.

Ακολουθώντας αυτή τη λογική οι υπηρεσίες του υπουργείου πρότειναν και επέτυχαν να μειώσουν τον όγκο της διδακτέας ύλης σε μια σειρά μαθήματα με ποικίλα αποτελέσματα κατά κλάδο. Για παράδειγμα στην πρόσφατη εγκύκλιο Αρ. φ. 7.1.02.5 της 28ης Αυγούστου 2006 με το βαρύγδουπο τίτλο: «**Μέτρα αναβάθμισης της παρεχόμενης εκπαίδευσης στη δημόσια Μέση και Τεχνική Εκπαίδευση, με στόχο την καταπολέμηση της Παραπαιδείας**» παροτρύνονται οι διδάσκοντες να δημιουργούν πιο «ισορροπημένα» διαβαθμισμένα γραπτά δοκίμια, ώστε όλοι οι μαθητές να γράφουν από 10/20 και πάνω. «Εντάξει», θα πει ο καλοπροαίρετος πολίτης, θετική προσέγγιση στο πρόβλημα. Αυτό πίστεψαν αρχικά και οι διδάσκοντες της Ιστορίας κατεύθυνσης της Γ' Λυκείου, όμως λίγο αργότερα όταν έλαβαν το υπόδειγμα δοκιμίου για το συγκεκριμένο αντικείμενο, έπεσαν από τα σύννεφα. Εκπληκτοι δεν πίστευαν στα μάτια τους ότι επρόκειτο για υπόδειγμα γραπτού δοκιμίου εισαγωγικών εξετάσεων, αφενός λόγω της απλότητάς του, αφετέρου για τον λόγο ότι ελέγχει ξερές γνώσεις και απουσιάζει η απαίτηση για ανάπτυξη ζωντανού γραπτού λόγου.

Μοιάζει μάλλον σαν να πρόκειται για εξεταστικό δοκίμιο που προορίζεται για μαθητές με δυσκολίες

στο γράψιμο και την ανάπτυξη γραπτού λόγου, διότι χωρίς να γράψει ο μαθητής καμιά φράση κάνοντας μόνο αντιστοίχιση και γράφοντας τις λέξεις σωστό ή λάθος λαμβάνει το 30% της βαθμολογίας του γραπτού. Μα, θα απαντήσει κάποιος, έτσι θα διευκολυνθεί, αν μη τι άλλο, η διόρθωση του γραπτού από τους διορθωτές...

Με τα παραπάνω επιδιώκεται να τονιστεί η προσπάθεια κάποιων κύκλων του υπουργείου για υποβάθμιση-περιορισμό των απαιτήσεων των διδασκόντων από τους μαθητές στο όνομα μιας πιο ανθρώπινης, λιγότερο πιεστικής εκπαίδευσης.

Η λογική όμως λέει ότι αν μειωθούν οι απαιτήσεις μας από τους μαθητές, αυτό θα συμπαρασύρει μοιραία και τους διδάσκοντες. Όσοι πέρασαν από τα θρανία ξέρουν ότι στις αίθουσες γίνεται μια διαρκής ανατροφοδότηση ανάμεσα σε καθηγητές και μαθητές, χρειάζεται και οι δυο πλευρές να συμβάλλουν στη μορφωτική διαδικασία.

Αν κάτι χρειάζεται σήμερα όχι μόνο σε μας αλλά γενικότερα είναι η αναζήτηση της γνώσης και όχι η αναζήτηση «εικονικής» βαθμολογίας.

Όσο η κοινωνία θα απαιτεί υψηλούς βαθμούς -αλλά κενούς περιεχομένου- από τα παιδιά της και βαρύγδουπους τίτλους χωρίς γνωστικό αντίκρισμα, το δημόσιο σχολείο θα πρέπει να συνεχίσει το δύσκολο αγώνα της αναζήτησης της γνώσης και να μεταλαμπαδεύει στους νέους την αγάπη για αυτήν. Ας μάθουμε στα παιδιά να αγαπούν και να αναζητούν τη γνώση απολαμβάνοντας τον αγώνα για την κατάκτησή της.

Όσοι πέρασαν από τα θρανία ξέρουν ότι στις αίθουσες γίνεται μια διαρκής ανατροφοδότηση ανάμεσα σε καθηγητές και μαθητές, χρειάζεται και οι δυο πλευρές να συμβάλλουν στη μορφωτική διαδικασία.

Παιδεία και Εκκλήσια

♦ Γιώργος Γεωργίου

Ώστε έτσι, ε; Η εκκλησία ζητά λόγο, ή ... το λόγο, για τα της παιδείας.

Από ποιον; Μα πως δεν αντιλήφθηκε ο ευφύεστος, νέος Αρχιεπίσκοπος πως οι λόγοι και οι ρόλοι που δεν αποδίδονται αλλά κατοχυρώνονται και κάποτε ακυρώνονται... ή, αν το θέλει αλλιώς, ας πρόσεχε...

Διότι υπήρξαν χρόνοι παλιοί, που οι ιστορικοπολιτικές συγκυρίες ανέδειξαν την εκκλησία ως τον κατεξοχήν διαμορφωτικό παράγοντα στα ζητήματα της εθνικής, πολιτικής και ηθικής παιδείας του λαού μας.

Η πολιτική σκληρότητα των εκάστοτε κατακτητών και η συνακόλουθη απουσία στοιχειωδών μορφών πολιτικής, πολιτειακής και άλλης θεσμικής οργάνωσης και έκφρασης του λαού, η παντελής έλλειψη συστήματος παιδείας καθώς και οποιοδήποτε διάλογο με άλλους λαούς και κουλτούρες αναδείκνυαν τους ιεράρχες ως λυτρωτές του ανείπωτου πόνου και εκφραστές των αιώνιως καταπιεσμένων απελευθερωτικών πόθων, ως αγωγούς παιδείας.

Έκτοτε κύλησε πολύ νερό... «Απελευθερωθήκαμε» από τα κατακτητικά δεσμά, και με τη... «βοήθεια» μελών της εκκλησιαστικής ιεραρχίας. Αναπτύξαμε δημοκρατικές ευαισθησίες, ρίξαμε και λίγο φως στο δεισιδαιμονικό μυαλό μας, γνωρίσαμε κόσμους άλλους και αξίες και ιδανικά.

Άσε που τα πράγματα άλλαξαν και για τους άγιους πατέρες. Δρουν, στις μέρες μας, μέσα στους πειρασμούς της καταναλωτικής, σκανδαλιστικής κοινωνίας μας και κάποιοι βάλθηκαν να μας πείσουν για τις υψηλές επιδόσεις τους σε διάφορους τομείς, πλην αυτού της ευθύνης τους...

Θέλει, λοιπόν, η εκκλησία. Μπορείς;

Διαθέτει τα εχέγγυα να «δει» τον κόσμο και τις ανάγκες του μακριά από τον παραμορφωτικό, στρεβλωμένο «χριστιανικό» φακό της;

Μπορεί, με σύμμαχο την αυθεντική χριστιανική κοσμοθεωρία, να υπερβεί την υλιστική της προσήλωση και να ανακουφίσει τους φτωχούς και καταφρονημένους; Μπορεί με πνεύμα ανεκτικότητας να προσαρμοστεί στα δεδομένα των σύγχρονων, πολυθρησκευτικών, πολυπολιτισμικών κοινωνιών;

Μπορεί με το ηθικό, αξιακό της παράδειγμα να φωτίσει και να λυτρώσει τους νέους από την ερεβώδη ατμόσφαιρα;

Εάν ναι, τότε έχει και λόγο και ρόλο, πάντως ήπια συνδιαμορφωτικό, ποτέ πλέον πρωταγωνιστικό.

Διαφορετικά το κοιλοπόνι θα αποβεί τερατογένεση... Και δεν τη χρειαζόμαστε...

Ώστε έτσι, ε;
Η εκκλησία
Ζητά λόγο, ή...
το λόγο, για τα
της παιδείας.
Από ποιον;

Παρατηρήσεις στο κείμενο με θέμα:

«ΜΕΤΡΑ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗΣ ΤΗΣ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΜΕΣΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, ΜΕ ΣΤΟΧΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΑΙΔΕΙΑΣ»

♦ Αντρούλα Λάρκου

Εισαγωγικά, θα πρέπει να σημειωθεί ότι το κείμενο θίγει ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα της κυπριακής εκπαίδευσης, χωρίς όμως να προηγείται αναφορά στα αίτια που προκαλούν το πρόβλημα – πράγμα απαραίτητο για την περαιτέρω μελέτη του- και χωρίς επίσης να διευκρινίζεται, σε κανένα σημείο του, το περιεχόμενο που αποδίδεται στον όρο "παραπαιδεία".

Συγκεκριμένες παρατηρήσεις

1. Η αναφορά στη διδασκόμενη ύλη και στην ανάγκη αντιστοίχισής της με τον πραγματικό διδακτικό χρόνο (μέτρα 1 και 2) σίγουρα είναι ένα θετικό βήμα γενικά στο σχολικό πρόγραμμα και όχι μόνο για το συγκεκριμένο πρόβλημα. Είναι γι' αυτό που απαιτείται ιδιαίτερη προσοχή στην προσαρμογή ύλης, όχι μόνο για να επιτυγχάνεται η κάλυψή της, αλλά κυρίως για να ετοιμάζονται αναλυτικά προγράμματα με κριτήριο την επιτυχία όλων των στόχων της εκπαίδευσης, (που δεν είναι μόνο γνωσιολογικοί).

2. Στο σημείο 4, η αναφορά στην ποικιλία πηγών μάθησης θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως η σημαντικότερη, αν ανταποκρινόταν στην πραγματικότητα του κυπριακού εκπαιδευτικού συστήματος, ιδιαίτερα στη Γ' Λυκείου, όπου εντοπίζεται κυρίως το πρόβλημα της παραπαιδείας. Είναι και γι' αυτό που θα πρέπει να τονιστεί ότι η αποσπασματική αντιμετώπιση των προβλημάτων στην εκπαίδευση δεν είναι αποτελεσματική.

3. Για την αξιολόγηση των μαθητών (σημείο 5), όπου αναφέρεται η πρόνοια των Κανονισμών Λειτουργίας των Σχολείων (24-2), θα ήταν χρήσιμο να μελετηθεί η κατάργηση του υποχρεωτικού διαγωνίσματος στο Γ' τρίμηνο για τα μη εξεταζόμενα μαθήματα και η εφαρμογή εναλλακτικών μορφών αξιολόγησης.

4. Στην παράγραφο 5 το θέμα της παραπαιδείας συνδέεται άμεσα με τις τελικές εξετάσεις και ιδιαίτερα τις ενοποιημένες Παγκύπριες Εξετάσεις με ένα τρόπο που προκαλεί πολλές απορίες:

α) Όταν το κείμενο που προέρχεται από το ΥΠΠ αναφέρει συνεχώς "θα πρέπει να γίνει" σε ποιον απευθύνεται;

β) Όταν αυτά που τονίζει ότι "θα πρέπει να γίνονται", δεν τα είδαμε να εφαρμόζονται στα φετινά εξεταστικά δοκίμια των Παγκύπριων Εξετάσεων (συγκεκριμένα παραδείγματα τα εξεταστικά δοκίμια των Νέων Ελληνικών και της Ιστορίας) πόσο αισιόδοξο μπορούμε να είμαστε;

γ) Όταν η βάση στις εξετάσεις αντιμετωπίζεται με τον πιο αντιεπιστημονικό τρόπο (αφού πρέπει να διασφαλίζει σε όλα τα παιδιά ένα ποσοστό επιτυχίας), πόσο σοβαρά μπορούμε να διαπραγματευτούμε τα θέματα της εκπαίδευσης;

5. Στο σημείο 8, αναφέρεται ένα θέμα που προκαλεί τριβές και πικρίες ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς στην αρχή της σχολικής χρονιάς. Η επιλογή και τα κριτήρια αυτής της επιλογής των καθηγητών που διδάσκουν στη Γ' Λυκείου θα πρέπει να διευκρινιστούν. Η αποτελεσματικότητα, για παράδειγμα, πώς τεκμηριώνεται; Ένας τρόπος αντιμετώπισης αυτής της δυσκολίας θα ήταν η επιμόρφωση όσων αναλαμβάνουν να διδάξουν στη Γ' Λυκείου που θα πρέπει να αρχίσει και όχι να συνεχίσει, όπως αναφέρεται στο υπό συζήτηση κείμενο.

6. Τέλος, η αναφορά στο σημείο 10 στα Κρατικά Ινστιτούτα Επιμόρφωσης δημιουργεί εύλογα ερωτήματα για το ρόλο τους και τη σύνδεσή τους με το θέμα της παραπαιδείας. Όταν το κράτος οργανώνει και προωθεί το συγκεκριμένο θεσμό χωρίς προοπτική και σχεδιασμό, πώς μπορεί να πείσει για τις δράσεις και τα μέτρα που προτείνονται στη συγκεκριμένη εγκύκλιο;

Συμπερασματικά, για μια συνολική αντιμετώπιση του προβλήματος προτείνεται η εφαρμογή των μέτρων που καταγράφονται στο Μανιφέστο Διαμορφωτικής Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης (Σύνοψη της Φιλοσοφίας και των Προτάσεων – σελίδα 18) και υλοποίηση των μέτρων με τα οποία δεσμεύεται το κυβερνητικό πρόγραμμα. Είναι φανερό ότι αυτό απαιτεί διάλογο με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς, μακροπρόθεσμο σχεδιασμό και κυρίως αύξηση των πόρων που διατίθενται για την Παιδεία.

Από το Καλεντάρι

Ημερίδα ΚΥΚΕΜ 15/11/06.
Θέμα: Κυπριακή Κοινωνία και Νεολαία:
Προβλήματα-Παράμετροι-Ευθύνες-Απόψεις-Εισηγήσεις

Πανεκπαιδευτικό Συλλαλητήριο - Αθήνα 2006.

Η ΟΕΛΜΕΚ εύχεται σε ό
Καλές Γιορτές και ευτυχί

άρι της ΟΕΛΜΕΚ

Τακτική Εκλογική Συνέλευση Ευρωπαϊκής Συνομοσπονδίας Εκπαιδευτικών Οργανώσεων -
Rapeurorean - ETUCE Λουξεμβούργο 4-6 Δεκεμβρίου 2006.

1ο Συνέδριο Οικογενειακής Αγωγής
Οκτώβρης 2006

λο τον εκπαιδευτικό κόσμο
ομένο το Νέο Έτος 2007

Το Υπουργείο ασκεί συνειδητά πολιτική συμπίεσης των εκπαιδευτικών – Εμείς;

♦ Παύλος Μ. Παύλου

Κακά τα γέματα βέβαια, η βάση θα πρέπει να σταματήσει να αρκείται στα προσωπικά αιτήματα προς τους συνδικαλιστές και να πετά το "η ΟΕΛΜΕΚ εν κάνει τίποτε", μόνο όταν συμβαίνει κάτι που θίγει προσωπικά τον καθένα.

Η μεταρρύθμιση του δημόσιου σχολείου δεν είναι απλά αναγκαία, είναι επείγουσα. Μάλιστα, είτε μας αρέσει είτε όχι, η επιστημονική έρευνα τείνει να δεχθεί πως το δημόσιο σχολείο οφείλει λίγο-πολύ να βρίσκεται υπό καθεστώς διαρκούς μεταρρύθμισης. Πόσο μάλλον στην περίπτωση μας, όπου έγινε μια συνείδηση πως χάσαμε προ πολλού το τρένο της πραγματικότητας, και αυτό που έχουμε ως δημόσιο σχολείο ανταποκρίνεται στις ανάγκες της δεκαετίας του '60, όχι στις σημερινές.

Το πρόβλημά μας όμως στην προκειμένη περίπτωση είναι διπλό: Από τη μια έχουμε εξαιρετικά αργούς ρυθμούς στην προώθηση της μεταρρύθμισης, εξαιτίας κυρίως της απουσίας πολιτικής βούλησης για επένδυση κονδυλίων. Αυτό οδηγεί σε εικονικές μεταρρυθμίσεις ή εικονικού χαρακτήρα ρυθμίσεις, κατ' ανάγκη χαμηλού κόστους, άρα και χαμηλής αποτελεσματικότητας. Από την άλλη όμως έχουμε και την τάση του Υπουργείου να αξιοποιεί τη διαδικασία της μεταρρύθμισης ως μέσο για:

- Να αυξήσει το φόρτο εργασίας των εκπαιδευτικών, με μια καθαρά ανταγωνιστικού τύπου αντίληψη για την αύξηση της παραγωγικότητας.
- Να αναιρέσει τα τμήματα εκείνα παλαιότερων συμφωνιών που θεωρεί ότι συνιστούν συμπέσιμα "κέρδη" των εκπαιδευτικών.
- Να εξουδετερώσει το ρόλο των εκπαιδευτικών ως εταίρων της εκπαιδευτικής διαδικασίας και να τους εντάξει αποκλειστικά σε πλαίσιο σχέσεων εργοδότη – εργοδοτούμενου.

Για να επιτευχθούν αυτοί οι τρεις στόχοι, είναι απαραίτητο το Υπουργείο να επιτύχει την εξουδετέρωση της Οργάνωσης των καθηγητών. Αυτό τα τελευταία τρία-τέσσερα χρόνια φαίνεται να γίνεται συνειδητά και συστηματικά από το Υπουργείο Παιδείας, αν κρίνουμε από τη διακοπή ουσιαστικά του διμερούς διαλόγου και τις επανειλημμένες προσπάθειες του Υπουργείου:

- Να αποδυναμώσει τη σχέση ηγεσίας ΟΕΛΜΕΚ και βάσης, παρακάμπτοντας όσο μπορεί την Οργάνωση και απευθυνόμενο όλο και περισσότερο κατευθείαν στους καθηγητές.

- Να υποσκάψει την αξιοπιστία της Οργάνωσης, αποφεύγοντας να προωθεί ακόμη και αδιαμφισβήτητα λογικά αιτήματά της. Το μήνυμα πρέπει να είναι "τίποτε δεν μπορεί να πετύχει η ΟΕΛΜΕΚ".
- Να απομονώσει κοινωνικά τους εκπαιδευτικούς, τόσο μέσω της εδραίωσης της συμμαχίας του με τους οργανωμένους Γονείς και Μαθητές, όσο και μέσω των ΜΜΕ.
- Να ελέγξει τις αντιδράσεις της Οργάνωσης, ενεργοποιώντας κομματικούς μηχανισμούς.

Πολύ λογικά θα αντιδρούσε κανείς στα πιο πάνω, λέγοντας "δεν χρειάζεται να μας υποσκάπτει το Υπουργείο, μπορούμε και μόνοι μας!". Είναι γεγονός ότι έχουμε συνηθίσει εμείς και η Οργάνωσή μας στα ... αυτογκόλ. Όμως σήμερα μιλάμε για συνειδητή εργοδοτική πολιτική. Με ακραία εφαρμογή συνταγών ελέγχου των εργαζομένων από τους εργοδότες.

Εκτός όλων των άλλων, όμως, το Υπουργείο παραγνωρίζει και το γεγονός ότι στο χώρο της δημόσιας εκπαίδευσης η συνεργασία με τους εκπαιδευτικούς είναι απολύτως απαραίτητη. Διαφορετικά το αποτέλεσμα έχει άμεσο αντίκτυπο στην ίδια την ποιότητα της εκπαίδευσης. Όταν δεν εισακούονται οι εκπαιδευτικοί ως άμεσοι γνώστες των ζητημάτων και προβλημάτων, οι ρυθμίσεις που προωθούνται είναι εντελώς εγκεφαλικές και ανεδαφικές, με καταστροφικά αποτελέσματα.

Το θέμα είναι τι κάνουμε. Νομίζω πως το πρώτο είναι να συνειδητοποιήσουμε ως βάση των εκπαιδευτικών το τι ακριβώς διαδραματίζεται. Όταν γίνει αυτό, πιο δύσκολα θα γινόμαστε έρμαιο στα παιχνίδια της εργοδοσίας, και πιο εύκολα θα τραβάμε το αυτί της συνδικαλιστικής ηγεσίας να συνέλθει. Κακά τα γέματα βέβαια, η βάση θα πρέπει να σταματήσει να αρκείται στα προσωπικά αιτήματα προς τους συνδικαλιστές και να πετά το "η ΟΕΛΜΕΚ εν κάνει τίποτε", μόνο όταν συμβαίνει κάτι που θίγει προσωπικά τον καθένα. Οι "πελατειακές" σχέσεις δεν θα σώσουν κανένα, όταν – πολύ σύντομα – θα έρθει η στιγμή που θα χάνουμε όλοι από τις ετοιθελικές ρυθμίσεις, που είναι ήδη στο δρόμο κι έρχονται. Επειδή κάθε βάση έχει την ηγεσία που επιλέγει και της αξίζει, θα πρέπει να αρχίσουμε να προβληματιζόμαστε όλοι για το πώς συμβάλλουμε στο να αμβλυνθούν οι αδυναμίες της ηγεσίας.

Οι Κατάλογοι Διοριστέων

♦ Δρ Αναστάσιος Κουζάλης

Πρόεδρος Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας

Είναι γενικά παραδεκτό ότι η ύπαρξη των καταλόγων διοριστέων αποτελεί μέτρο χρησιμότητας διοίκησης, διασφαλίζει την ισονομία και αποκλείει παρεμβάσεις στη διαδικασία διορισμού και γενικότερα στο έργο της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας. Ταυτόχρονα, όμως δεν θα πρέπει να διστάζουμε να επισημάνουμε κάποιες πραγματικότητες και δυσκολίες, οι οποίες αφορούν την κατάσταση των καταλόγων διοριστέων σήμερα, με στόχο την αξιοπιστία και τη λειτουργικότητά τους για το καλό της εκπαίδευσης. Οι πραγματικότητες αυτές είναι:

α) Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται ραγδαία ετήσια αύξηση των υποψηφίων που εγγράφονται στους οικείους καταλόγους, σε τέτοιο βαθμό, που ο αριθμός τους να είναι πέραν του δεκαπλάσιου των θέσεων που πληρούνται με μόνιμο διορισμό. Συγκεκριμένα, το 2005 γράφτηκαν στους καταλόγους διοριστέων 4193 νέοι υποψήφιοι, ενώ οι μόνιμοι διορισμοί ήταν μόλις 356.

β) Οι περισσότεροι υποψήφιοι που είναι γραμμένοι στους καταλόγους διοριστέων δεν θα διοριστούν ποτέ. Παρόλα αυτά οι εγγραφές συνεχίζονται, όχι γιατί οι υποψήφιοι πιστεύουν ότι θα διοριστούν, αλλά για καθαρά λόγους γοήτρου και αναγνώρισης του πτυχίου τους. Από τους υποψηφίους που γράφτηκαν στους καταλόγους το 2005, πιθανότητες για μόνιμο διορισμό στη Μέση Εκπαίδευση, μέσα στην επόμενη δεκαετία, φαίνεται να έχουν μόνο οι καθηγητές Οικιακής Οικονομίας και Συμβουλευτικής Αγωγής.

γ) Η συνεχώς αυξανόμενη τάση για εγγραφή νέων υποψηφίων στους καταλόγους, οδηγεί στον κορεσμό, την αναποτελεσματικότητα και τέλος στην αχρήστευσή τους.

Με όσα αναφέρω, δεν υπονοώ σε καμιά περίπτωση ότι πρέπει να καταργηθούν οι κατάλογοι διοριστέων. Γνωρίζω πολύ καλά ότι οι κατάλογοι διοριστέων είναι ένα εξαιρετικά

ευσύστητο θέμα στον τόπο μας, ο οποίος μαστιάζεται από ανεργία των νέων επιστημόνων. Έτσι, ακόμα και απλή αναφορά σε αναθεώρηση και εκσυγχρονισμό των καταλόγων προκαλεί έντονες αντιδράσεις, επειδή αρκετοί πιστεύουν ότι τέτοιες ενέργειες πιθανόν να οδηγήσουν στην κατάργησή τους.

Πιστεύω ότι πρέπει να υπάρξει πολιτική βούληση από όλους τους εμπλεκόμενους φορείς για συζήτηση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι κατάλογοι διοριστέων, με στόχο την εξεύρεση μιας συμφωνημένης λύσης σε ένα ζήτημα, το οποίο θα επηρεάζει την ποιότητα ζωής των νέων ανθρώπων και την ανάπτυξη του τόπου μας. Κάποιες φωνές που ακούγονται κατά καιρούς για κατάργηση των καταλόγων δεν έχουν νόημα, γιατί κατάργησή τους, πριν από την υιοθέτηση από όλους τους ενδιαφερομένους ενός νέου, αξιοκρατικού και αντικειμενικού συστήματος διορισμού στη Δημόσια Εκπαίδευση, θα υπονόμει τη χρηστή διοίκηση, με πολλές αρνητικές κοινωνικές επιπτώσεις.

Ζώνες Εκπαιδευτικής Προτεραιότητας (Ζ.Ε.Π.)

♦ Κώστας Κωνσταντινόπουλος

Πολυάριθμες έρευνες έχουν δείξει ότι οι σχολική επίδοση, οι κατευθύνσεις και τα καταληκτικά επίπεδα εκπαίδευσης των μαθητών εξαρτώνται από την κοινωνική προέλευση (εισόδημα, επάγγελμα, μορφωτικό επίπεδο της οικογένειας τους). Οι κοινωνικές ανισότητες δημιουργούνται έξω από το σχολείο. Το μορφωτικό κεφάλαιο που κληροδοτούν οι οικογένειες στους μαθητές διαφέρει από τη μια κοινωνική τάξη στην άλλη, δημιουργώντας την πρωταρχική ανισότητα των παιδιών πριν από, και κατά την είσοδό τους στο σχολείο. Τα εκπαιδευτικά συστήματα των περισσότερων χωρών, δυστυχώς, δεν έχουν καταφέρει να αμβλύνουν αυτές τις ανισότητες. Ο λόγος της αποτυχίας είναι ότι η τυπική ισότητα, που διέπει τη λογική των εκπαιδευτικών συστημάτων, συσκοτίζει και διαγράφει τις αρχικές κοινωνικές διαφορές των μαθητών. Δεν αρκεί λοιπόν η προσφορά ίσων ή ίδιων ευκαιριών, για να εξισωθούν οι εκπαιδευτικές ευκαιρίες και για ένα αληθινά δημοκρατικό σχολείο.

Μια παρέμβαση που σχεδιάστηκε για την άμβλυνση της ανισότητας, τον εκδημοκρατισμό της εκπαίδευσης και την επιτυχία όλων των μαθητών, η οποία έχει εισαχθεί στο κυπριακό εκπαιδευτικό σύστημα είναι οι Ζώνες Εκπαιδευτικής Προτεραιότητας (Ζ.Ε.Π.). Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου, στοχεύοντας στον ποιοτικό εκδημοκρατισμό των εκπαιδευτικών ευκαιριών και των παιδαγωγικών προϋποθέσεων για την ένταξη και επιτυχία όλων των παιδιών, προώθησε μέσω των Ζ.Ε.Π. την ενίσχυση των μαθητικών πληθυσμών που προέρχονται από τα πιο ευπαθή κοινωνικά στρώματα, υιοθετώντας την αρχή της θετικής διάκρισης (UNESCO), η οποία συνίσταται στην άνιση μεταχείριση των ανισοτήτων με βάση τις ανάγκες προτεραιότητας των παιδιών.

Ως Ζώνες Εκπαιδευτικής Προτεραιότητας επιλέγονται και καθορίζονται σχολικά συμπλέγματα, στα οποία καταγράφονται υψηλά ποσοστά σχολικής αποτυχίας (στάσιμοι, ανεξεταστοί) και λειτουργικού

αναλφαβητισμού, υψηλό ποσοστό αλλοδαπών ή αλλόγλωσσων μαθητών, μεγάλος αριθμός μαθητικής διαρροής και περιστατικών βίας και παραβατικότητας. Μια Ζ.Ε.Π. αποτελείται από ένα Γυμνάσιο, τα κύρια Δημοτικά που το τροφοδοτούν και τα κύρια Νηπιαγωγεία που τροφοδοτούν τα Δημοτικά. Η καινοτομία των Ζ.Ε.Π. εφαρμόστηκε μέχρι σήμερα πιλοτικά σε τρία σχολικά συμπλέγματα, Φανερωμένης Λευκωσίας, Αγίου Αντωνίου Λεμεσού και Θεοσκεπάστης Πάφου.

Κατά τη διάρκεια της πιλοτικής εφαρμογής στα σχολεία των Ζ.Ε.Π., μεταξύ άλλων, μειώθηκε ο αριθμός των μαθητών κατά τμήμα, εργοδοτήθηκαν εκπαιδευτικοί που κατέχουν τη μητρική γλώσσα των αλλόγλωσσων μαθητών, παρασχέθηκε δωρεάν πρόγευμα σε όλα τα παιδιά των νηπιαγωγείων και δημοτικών, ενώ δόθηκε στους μαθητές η δυνατότητα να ασχοληθούν με δημιουργικές δραστηριότητες τα απογεύματα. Η λειτουργία των Ζ.Ε.Π. την τελευταία τριετία έχει παρουσιάσει ενθαρρυντικά αποτελέσματα, αφού σε σχολικές μονάδες που ανήκουν στις Ζ.Ε.Π. παρατηρήθηκε η μείωση της μαθητικής διαρροής και της σχολικής αποτυχίας (ανεξεταστέων και στάσιμων), η μείωση του αριθμού των παραπομπών στην Υπηρεσία Εκπαιδευτικής Ψυχολογίας και η βελτίωση των επιδόσεων των μαθητών.

Στην Έκθεση της Επιτροπής για την Εκπαιδευτική Μεταρρύθμιση περιγράφεται ως στόχος το «Δημοκρατικό σχολείο που λειτουργεί για την κοινωνική ενσωμάτωση (inclusion) όλων των παιδιών και για την καταπολέμηση των διαρροών από το σύστημα και τον κοινωνικό αποκλεισμό (...) που ενσωματώνει και δεν αποκλείει, (που παρέχει) ισότητα ευκαιριών για πρόσβαση, για συμμετοχή και για εσωσχολική μεταχείριση αναγνωρίζοντας τη διαφορετικότητα και την πολιτισμικότητα του μαθητικού πληθυσμού, καθώς και τις ατομικές ανάγκες» (σ.19-20). Τα αποτελέσματα μέχρι σήμερα έδειξαν ότι οι Ζ.Ε.Π. μπορούν να συμβάλουν στην επίτευξη αυτού του φιλόδοξου στόχου.

Η λειτουργία των Ζ.Ε.Π. την τελευταία τριετία έχει παρουσιάσει ενθαρρυντικά αποτελέσματα, αφού σε σχολικές μονάδες που ανήκουν στις Ζ.Ε.Π. παρατηρήθηκε η μείωση της μαθητικής διαρροής και της σχολικής αποτυχίας (ανεξεταστέων και στάσιμων), η μείωση του αριθμού των παραπομπών στην Υπηρεσία Εκπαιδευτικής Ψυχολογίας και η βελτίωση των επιδόσεων των μαθητών.

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

♦ Μάριος Κανικλίδης
Καθηγητής Σχεδιασμού και Τεχνολογίας

Η προσωπική προσπάθεια για ένταξη του μαθήματος Σχεδιασμού και Τεχνολογίας στα Κρατικά Ινστιτούτα Επιμόρφωσης ξεκίνησε από τον Οκτώβριο του 2005 και συνεχίζεται. Τα επιχειρήματα που προτάθηκαν συνοψίζονται στα εξής:

- Γονείς μαθητών και οι ίδιοι οι μαθητές επιζητούν περισσότερες ώρες διδασκαλίας του μαθήματος. Οι γονείς παραδέχονται και οι μαθητές προτιμούν το ελεγχόμενο και ασφαλές περιβάλλον του σχολείου (Εργαστηρίων Σχεδιασμού) για δημιουργία μικροκατασκευών.
- Αρκετοί μαθητές χρειάζονται στήριξη στην ανάπτυξη δεξιοτήτων των χεριών τους και της δημιουργικότητάς τους, μέσω της διαφορετικότητας των κατασκευών στο μάθημα, νοούμενου ότι μεγάλο ποσοστό αυτών ενδιαφέρονται να ακολουθήσουν τεχνικά επαγγέλματα. Η κατ' ιδίαν εκπαίδευση και η χρονική άνεση (τετραπλάσιος χρόνος από ό,τι στο πρωινό σχο-

λείο) θα ικανοποιούσε τις ανάγκες των μαθητών με ζηλευτά δημιουργήματα.

- Σύνθετες, αλλά απλές κατασκευές όπως νερόμυλοι, ανεμόμυλοι, καταπέλτες και άλλες, θα μπορούσαν να ενταχθούν και να παρουσιαστούν σε διάφορες εκδηλώσεις των σχολείων ή Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων ή ακόμη σε διαγωνισμούς (Τεχνολογίας/ Φυσικής, χωρίς να αναγκάζονται οι μαθητές να θυσιάζουν κενές, διαλείμματα ή ακόμη χρόνο από άλλα μαθήματα στην προσπάθειά τους να ικανοποιήσουν προσωπικές τους επιθυμίες αλλά και το αίσθημα προσφοράς προς το σχολείο.
- Η «πίστη» στα αναλυτικά προγράμματα και τα διδακτικά βιβλία με τον περιορισμένο διδακτικό χρόνο δεν επιτρέπουν τη δημιουργία ή ακόμη την επίλυση διάφορων προσωπικών προβλημάτων/ προβληματισμών μέσα στα πλαίσια του μαθήματος.

Αρκετοί μαθητές χρειάζονται στήριξη στην ανάπτυξη δεξιοτήτων των χεριών τους και της δημιουργικότητάς τους, μέσω της διαφορετικότητας των κατασκευών στο μάθημα, νοούμενου ότι μεγάλο ποσοστό αυτών ενδιαφέρονται να ακολουθήσουν τεχνικά επαγγέλματα.

- Η ενασχόληση των μαθητών σε τέτοιο επίπεδο και με τέτοιους όρους δε θα έθετε θέμα παραπαιδείας, αφού το μάθημα θεωρείται κατ' αρχάς δημιουργικό, καθώς επίσης δεν μπορεί να προσφερθεί από τον ιδιωτικό τομέα λόγω της ιδιομορφίας του.

Η αντιμετώπιση του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού στο θέμα ήταν ότι: α) εργαστηριακά μαθήματα δεν εντάσσονται στα Κ.Ι.Ε. και β) προαπαιτείται η έγκριση του Υπουργείου Οικονομικών.

Χωρίς να αμφισβητούμε διαδικασίες και θεσμούς, πιστεύω πως ένα τέτοιο αίτημα θα μπορούσε να επι-

λυθεί σε λιγότερο χρόνο. Έπρεπε να είναι υποχρέωση του εκάστοτε εκπαιδευτικού να εισηγείται στον Υπουργό Οικονομικών τέτοια θέματα; Πρέπει να αναμένουμε εξειδικευμένες μελέτες από ειδικούς για να εφαρμόζουμε ζητήματα απλής πρακτικής; Έπρεπε να επεμβαίνουν και να εισηγούνται ένα τέτοιο θέμα εκπαιδευτικές οργανώσεις ή το Υπουργείο να εισηγείται τέτοια θέματα και να ζητεί από τις οργανώσεις συμπαράσταση; Μήπως τελικά σε αυτή τη χώρα είμαστε συνηθισμένοι να βάζουμε την άμαξα μπροστά από τα άλογα και τα προσωπικά και οικονομικά συμφέροντα πάνω από το κοινό καλό;!

Αναπληρώσεις – περίοδοι δημιουργικής απασχόλησης και επικοινωνίας

♦ Κώστας Θεοκάρους
Καθηγητής Σχεδιασμού και Τεχνολογίας

Το υφιστάμενο σύστημα αναπληρώσεων έχει διαγράψει τον κύκλο ζωής του και πρέπει να αντικατασταθεί με κάτι πιο αποδοτικό και εποικοδομητικό για τους μαθητές/τριες και το σχολείο γενικότερα. Εμείς εισηγούμαστε να διεκδικήσουμε να αντικατασταθεί το υφιστάμενο σύστημα με τις επτά αναπληρώσεις των καθηγητών. Οι μαθητές θεωρούν τις αναπληρώσεις «κενές» περιόδους και πολλές φορές παρεκτρέπονται. Εισηγούμαστε ο χρόνος των επτά περιόδων να αντικατασταθεί με τρεις απογευματινές (μετά τις 13.45) συνεδριάσεις του Καθηγητικού Συλλόγου, γιατί οι υφιστάμενες τρεις συνεδριάσεις δεν επαρκούν πλέον για την ομαλή και απρόσκοπτη λειτουργία των σχολείων.

Επιπρόσθετα εισηγούμαστε να γίνει αναπλήρωση όλων των παρουσιαζόμενων απουσιών των καθηγητών/τριών με την εργοδότηση ενδιαφερόμενων νέων αδιόριστων ωρομίσθιων συναδέλφων (ή ακόμη και εν υπηρεσία συναδέλφων) με σταθερό κατ' αποκοπή ποσό για όλες τις παρουσιαζόμενες ημερήσιες ανάγκες των σχολείων. Μ' αυτό τον τρόπο θα γίνεται κανονικά το μάθημα της ημέρας του απουσιάζοντος καθηγητή/τριας, χωρίς να θεωρείται κενή η περίοδος από

τους μαθητές/τριες με όλες τις αρνητικές επιπτώσεις και τα παραπτώματα που συνήθως διαπράττουν οι μαθητές/τριες σ' αυτές τις περιόδους.

Με την υιοθέτηση της προτεινόμενης εισήγησης θα εξουδετερωθεί η πιθανότητα συμπλήρωσης των επτά αναπληρώσεων και θα απαλειφθεί ο κίνδυνος να μην υπάρχουν διαθέσιμες περίοδοι για απασχόληση των μαθητών/τριών. Σε περίπτωση απουσίας καθηγητή / τριας ενημερώνεται αμέσως ο συντονιστής του μαθήματος ο οποίος θα ενημερώσει τον αντικαταστάτη / τρια για το μάθημα της ημέρας που πρόκειται να διδάξει.

Θα είναι πολύ υποβοηθητικό για τον αντικαταστάτη/τρια εάν ο συντονιστής του δίνει κάποιο υποβοηθητικό υλικό, όπως το στόχο του μαθήματος της ημέρας, μέσα που μπορεί να χρησιμοποιήσει, φύλλα εργασίας, ασκήσεις που αναμένεται να λυθούν στο συγκεκριμένο μάθημα κτλ. Με αυτή την αλλαγή θα περιοριστεί ένα μέρος της παραβατικότητας που παρουσιάζεται στα σχολεία, θα καλύπτεται το αναλυτικό πρόγραμμα του μαθήματος πιο άνετα και ο καθηγητής/τρια θα μπορεί να εφαρμόζει πιστά τον προγραμματισμό του.

Οι μαθητές θεωρούν τις αναπληρώσεις «κενές» περιόδους και πολλές φορές παρεκτρέπονται.

Συντονιστές Βοηθοί Διευθυντές δύο ταχυτήτων

♦ ΣΥ.ΚΑ.Π.

Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού με την εγκύκλιό του ημερομηνίας 16 Οκτωβρίου 2006 και Αρ. Φακ. 15.16.01 (www.moec.gov.cy/mesi/Egkiklio06.html, με Α/Α 418) μας ενημέρωσε για τους Συντονιστές Βοηθούς Διευθυντές (ΣΒΔ) που υπάρχουν σε κάθε σχολείο, για κάθε ειδικότητα, στη Μέση Εκπαίδευση.

Από τη συνημμένη κατάσταση απουσίαζαν πολλές ειδικότητες, μεταξύ αυτών και η δική μας ειδικότητα, Πληροφορική – Επιστήμη Η.Υ.

Ο Σύνδεσμος Καθηγητών Πληροφορικής (ΣΥ.ΚΑ.Π.) κατανοεί ότι είναι πολύ δύσκολο σε όλα τα σχολεία της Μέσης Εκπαίδευσης να υπάρχουν ΒΔ για την κάθε ειδικότητα, ώστε να αναλαμβάνουν συντονιστικό ρόλο. Στα σχολεία όμως που υπάρχουν ΒΔ της ειδικότητας, γιατί **δεν τους δίνονται επίσημα** τα καθήκοντα του ΣΒΔ; Σε αρκετές περιπτώσεις, ανεπίσημα βέβαια, οι Διευθυντές των σχολείων, όπου

υπάρχει ΒΔ για κάθε ειδικότητα δίνουν το συντονιστικό ρόλο, **χωρίς όμως τις ανάλογες απαλλαγές από τα διοικητικά ή άλλα καθήκοντα.**

Επειδή υπάρχουν αρκετοί συνάδελφοι που ασκούν ΟΛΑ τα καθήκοντα του ΣΒΔ για την ειδικότητά τους, χωρίς καμία επίσημη αναγνώριση και βέβαια χωρίς καμία μείωση των αντίστοιχων διοικητικών ή άλλων καθηκόντων τους, θα θέλαμε να προτείνουμε τα πιο κάτω:

1. Όπου υπάρχουν ΒΔ που ικανοποιούν τα κριτήρια Συντονιστή να αναλαμβάνουν **ΕΠΙΣΗΜΑ** αυτά τα καθήκοντα.
2. Να δίνονται σε **ΟΛΟΥΣ** τους ΣΒΔ απαλλαγές από τα διοικητικά ή άλλα καθήκοντά τους, **ΑΝΑΛΟΓΑ** με τον αριθμό των συναδέλφων της ειδικότητας που συντονίζουν.

Β' ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΣΕΑ

♦ **Λευκή Χατζητοφή**
Πρόεδρος Συνδέσμου

Ο Κυπριακός Σύνδεσμος Καθηγητών Συμβουλευτικής και Επαγγελματικής Αγωγής (ΣΕΑ) διοργάνωσε Ευρωπαϊκό Συνέδριο στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του για εκσυγχρονισμό, ποιοτική αναβάθμιση κι επιστημονική επιμόρφωση των μελών του. Το θέμα του Συνεδρίου, που πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 28 Σεπτεμβρίου 2006 στο Intercollege Λευκωσίας, ήταν: «**Career Guidance: Learning from European Policy and Experience**».

Κατά την τελετή των εγκαινίων, απηύθυναν χαιρετισμό, εκτός από την Πρόεδρο του Συνδέσμου, ο Αντιπρόεδρος της ΟΕΛΜΕΚ, ο Πρύτανης του Intercollege και ο Υπεύθυνος του Euroguidance Κύπρου που ήταν οι χορηγοί της εκδήλωσης, η Υπεύθυνη Διαχείρισης των Προγραμμάτων Leonardo da Vinci, εκ μέρους του ΥΠΠ ο Αν. Διευθυντής Μέσης Εκπαίδευσης και η Προϊστάμενη της ΥΣΕΑ. Τις εργασίες παρακολούθησαν, μεταξύ άλλων, η Γενική Διευθύντρια του ΥΠΠ και ο Διευθυντής του Κέντρου Παραγωγικότητας. Την έναρξη των εργασιών της Ημερίδας κήρυξε ο Αναπληρωτής Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Παιδείας.

Κύριος ομιλητής του Συνεδρίου ήταν ο Ευρωπαίος ειδικός σε θέματα Επαγγελματικού Προσανατολισμού Dr John McCarthy, τέως Πρόεδρος της Ομάδας Εμπειρογνομόνων της CEDEFOP για τη Δια Βίου Εκπαίδευση και νυν Πρόεδρος του International Center for Career Development and Public Policy. Ο Dr J. McCarthy ήρθε από το Στρασβούργο ειδικά για το Συνέδριο.

Στην πρώτη ενότητα του Συνεδρίου, ο διακεκριμένος Ευρωπαίος επιστήμονας έκανε εισήγηση με θέμα: «**EU policy developments in Guidance**». Στη συνέχεια, η Κυπριακή ομάδα του Ευρωπαϊκού Έργου «ΔΙΑΠΛΟΥΣ» παρουσίασαν το ηλεκτρονικό εργαλείο επαγγελματικού προσανατολισμού δια βίου διαχείρισης σταδιοδρομίας «ΔΙΑΠΛΟΥΣ» και τον Οδηγό του. Στο «ΔΙΑΠΛΟΥΣ», που ολοκληρώθηκε το τέλος του Σεπτεμβρίου, συμμετείχε ο Σύνδεσμός μας ως εταίρος, από το 2003 που άρχισε το Έργο.

Στη δεύτερη ενότητα, παρουσίασαν τις εμπειρίες τους οι εκπρόσωποι 6 αποστολών που αποτελούνταν από 24 Σύμβουλους-Καθηγητές οι οποίοι, στα πλαίσια της συμμετοχής τους στα ΠΡΟΕΠΙΣΥΚΑ I & II – Προγράμματα Επισκέψεων Συμβούλων Καθηγητών στην Ευρώπη–επισκέφθηκαν Ευρωπαϊκά Κέντρα Συμβουλευτικής & Επαγγελματικού Προσανατολισμού σε 5 χώρες: την Ελλάδα, τη Σουηδία, την Ιταλία, τη Γαλλία και τη Γερμανία. Οι επισκέψεις πραγματοποιήθηκαν στα πλαίσια του Προγράμματος Επαγγελματικής Κατάρτισης Leonardo da Vinci.

Οι Σύμβουλοι-Καθηγητές, μέσα σ' ένα ζεστό κι εγκάρδιο κλίμα κατάφεραν με πολύ ανάγλυφο και παραστατικό τρόπο να μας μεταδώσουν το ευρωπαϊκό πνεύμα των επισκέψεων και τη ζεστή συναδελφική σχέση που αναπτύχθηκε μεταξύ τους, μεταφέροντάς μας νοερά στις χώρες που επισκέφτηκαν με τη χρήση της σύγχρονης τεχνολογίας – διαφάνειες, φωτογραφίες, βίντεο. Οι εκπρόσωποι των ομάδων τόνισαν το όφελος που απέκομισαν από αυτή τη μοναδική εμπειρία σε όλα τα επίπεδα, επαγγελματικό, επιστημονικό, κοινωνικοπολιτισμικό και συναδελφικό. Καταλήγοντας, παράτρυναν τους άλλους συναδέλφους να εκμεταλλευτούν αυτή τη μοναδική ευκαιρία που τους παρέχει ο Σύνδεσμός τους τον οποίο ευχαρίστησαν θερμά, καθώς και

την Υπεύθυνη Προγραμμάτων Leonardo στην Κύπρο και το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού.

Στην τρίτη ενότητα, ο εκλεκτός προσκεκλημένος μας μίλησε με θέμα: «**A General presentation on the common EU Reference Tools for Guidance**».

Η Ημερίδα ολοκληρώθηκε με την παρουσίαση του Ευρωπαϊκού Εργαλείου "Europass" από εκπρόσωπο του Εθνικού Κέντρου Europass. Στο τέλος, αφού απονεμήθηκαν πιστοποιητικά παρακολούθησης, ακολούθησε γεύμα που παρέθεσε το Intercollege.

Το Συνέδριο απόσπασε πολύ καλά σχόλια, τόσο από τους 82 συναδέλφους που το παρακολούθησαν όσο και από τους προσκεκλημένους μας. Όλοι οι σύνεδροι εφοδιάστηκαν κατά την εγγραφή τους με φάκελο που περιείχε όλες τις παρουσιάσεις και το ενημερωτικό υλικό σε έντυπη και ηλεκτρονική μορφή. Ξεχωριστούς φακέλους δίνουμε επίσης το Εθνικό Κέντρο Europass και το Euroguidance Κύπρου.

Ευχαριστούμε θερμά όλους τους συντελεστές του πιο πάνω Συνεδρίου. Ιδιαίτερες ευχαριστίες εκφράζουμε στη Μαρία Πιερίδου, Υπεύθυνη Προγραμμάτων Leonardo da Vinci για την αμέριστη βοήθειά της και στο Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού για την υποστήριξή του, που μας επέτρεψε να υλοποιήσουμε τα Προγράμματα. Θεωρούμε ότι τέτοιες εκδηλώσεις αναβαθμίζουν όχι μόνο την ειδικότητα των καθηγητών ΣΕΑ αλλά γενικότερα τον καθηγητικό κλάδο και την παιδεία.

Η Πληροφορική στη Α' Λυκείου

♦ ΣΥ.ΚΑ.Π.

Στα πλαίσια λειτουργίας του Ενιαίου Λυκείου, η Πληροφορική στην Α' Λυκείου διδάσκεται 2 περιόδους την εβδομάδα. Παρ' όλο που το μάθημα είναι εργαστηριακό η μία μόνο περίοδος διδάσκεται στο Εργαστήριο, ενώ η άλλη διδάσκεται σε κανονική αίθουσα. Το γεγονός αυτό δημιουργεί προβλήματα τόσο στους μαθητές όσο και στους καθηγητές. Στους μαθητές το πρόβλημα έγκειται στο ότι ενώ σχεδόν όλα τα μαθήματα απαιτούν πρακτική εξάσκηση, αυτό είναι αδύνατο να γίνει σε κανονική αίθουσα. Αυτό αναγκάζει τους καθηγητές να βρουν τρόπους να διδάξουν ένα πρακτικό μάθημα θεωρητικά.

Σε μια εποχή όπου οι συνάδελφοι όλων των ειδικοτήτων επιμορφώνονται στη χρήση του Η.Υ. και εν-

θαρρύνονται να εντάξουν τις νέες τεχνολογίες στη διδασκαλία των μαθημάτων τους, είναι αδικαιολόγητο η διδασκαλία της Πληροφορικής να απομακρύνεται από το εργαστήριο. Υπάρχουν τρόποι να διεξάγονται στο εργαστήριο και οι δύο περίοδοι του μαθήματος της Α' Λυκείου, χωρίς να επιβαρύνεται το ωρολόγιο πρόγραμμα. Ο Σύνδεσμος Καθηγητών Πληροφορικής (ΣΥΚΑΠ) μαζί με την ΟΕΛΜΕΚ έχουν υποβάλει, στο Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, εισηγήσεις για την επίλυση αυτού του προβλήματος. Αναμένουμε ότι το Υπουργείο θα μελετήσει τις εισηγήσεις αυτές και θα δώσει τη συγκατάθεσή του για την εφαρμογή τους το συντομότερο δυνατόν.

Σύνδεσμος Καθηγητών Οικιακής Οικονομίας

Α' Συνέδριο Οικογενειακής Αγωγής

Ο Σύνδεσμος Καθηγητών Οικιακής Οικονομίας διοργάνωσε σε συνεργασία με το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο Κύπρου το 1ο Συνέδριο Οικογενειακής Αγωγής στις 7 Οκτωβρίου 2006.

Το θέμα του συνεδρίου «Σωστή Οικογένεια – Ισορροπημένα Άτομα – Υγιής Κοινωνία για τους Νέους της Ευρωπαϊκής Κύπρου» σκοπό είχε να τονίσει τη σχέση ανάμεσα στην οικογένεια και την κοινωνία. Είναι αναμφισβήτητο γεγονός ότι οι σωστές οικογένειες δημιουργούν μία σωστή και ενωμένη κοινωνία.

Η σημερινή οικογένεια αντιμετωπίζει προβλήματα, πολλά από τα οποία χαρακτηρίζονται σοβαρά. Θα ήταν αρκετά δύσκολο να αρνηθεί κανείς τη δυσάρεστη κατάσταση στην οποία βρίσκεται η οικογένεια σήμερα.

Ευχή όλων μας είναι να μη διαλυθεί η οικογένεια, η οποία αποτελεί το βασικό κύτταρο του κοινωνικού οργανισμού, γιατί οι συνέπειες αυτού του αφανισμού θα είναι ολέθριες.

Διχοτόμηση Σχεδιασμού και Τεχνολογίας

♦ Διοικητικό Συμβούλιο Συνδέσμου Καθηγητών Σχεδιασμού και Τεχνολογίας

Εδώ και τρία χρόνια παραθέτουμε τα προβλήματα που αφορούν το κλάδο μας στο ΚΔΣ της ΟΕΛΜΕΚ. Τα προβλήματα αυτά προωθούνται μέσω του ΚΔΣ της ΟΕΛΜΕΚ προς το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού για επίλυση. Η τροχοδρόμηση λύσεων σε αυτά τα προβλήματα προσέκρουσε πάντα στην πολιτική του περιορισμού των δημοσίων δαπανών για την Παιδεία. Το παράξενο όμως είναι ότι το πρώτο θέμα – πρόβλημα που ετίθετο από το Σύνδεσμό μας εδώ και τρία χρόνια, δεν έχει να κάνει με οικονομικό κόστος. Ήταν και είναι το θέμα της διάσπασης του κλάδου μας η οποία προωθείται με το ισχύον Σχέδιο Υπηρεσίας Καθηγητή, το οποίο εγκρίθηκε είναι με τη συναίνεση της ΟΕΛΜΕΚ. Θα παραθέσουμε περιληπτικά την κατάσταση που επικρατεί σήμερα, για να αντιληφθεί κάποιος τα παράξενα που συμβαίνουν.

«Το μάθημα της Τεχνολογίας ανήκει στη Μέση Εκπαίδευση με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου. Δυστυχώς το ισχύον Σχέδιο Υπηρεσίας (Σ.Υ.) Καθηγητή (Σ.Υ. 43/2003) εμφανίζει το «Σχεδιασμό και Τεχνολογία» και την «Τεχνολογία» ως ξεχωριστές ειδικότητες και με τη σημείωση (4) στο τέλος του Σ.Υ. αναφέρεται ότι η επιθεώρηση Καθηγητή Τεχνολογίας γίνεται από Επιθεωρητή της Τεχνικής Εκπαίδευσης του αντίστοιχου κλάδου».

Από αυτό το σχέδιο υπηρεσίας πηγάζουν πολλά παράξενα, παράδοξα και ακατανόητα, μερικά από τα οποία είναι:

> Για τη διδασκαλία του ιδίου μαθήματος υπάρχουν δύο ειδικότητες καθηγητών. Τα μαθήματα τόσο στο Λύκειο όσο και στο Γυμνάσιο θα πρέπει να διεξάγο-

νται με βάση τα Αναλυτικά Προγράμματα και τις οδηγίες που ετοιμάζονται από τη Διεύθυνση Μέσης Εκπαίδευσης, αλλά η επιθεώρηση και αξιολόγηση των καθηγητών θα γίνεται από τους Επιθεωρητές Μέσης Εκπαίδευσης για το κλάδο του «Σχεδιασμού και Τεχνολογίας» και από τους Επιθεωρητές Τεχνικής Εκπαίδευσης για τον κλάδο της «Τεχνολογίας».

> Πώς είναι δυνατόν να αξιολογούνται οι διδάσκοντες από δύο διαφορετικές Διευθύνσεις (Μ.Ε. και Τ.Ε.) για τις ίδιες θέσεις προαγωγής; Πώς θα διασφαλιστεί ότι κάθε Διεύθυνση δεν θα προωθεί τους «δικούς της ανθρώπους»;

Υποβάλλουμε το ερώτημα προς όλους τους συναδέλφους πώς θα αντιδρούσαν αν αυτό συνέβαινε στη δική τους ειδικότητα.

Τα τελευταία χρόνια η ΟΕΛΜΕΚ θέτει υψηλούς στόχους για εκπαιδευτική μεταρρύθμιση (Ενιαίο Λύκειο, αξιολόγηση εκπαιδευτικού έργου, σύγχρονοι μέθοδοι διδασκαλίας, διαθεματικές προσεγγίσεις σε διάφορα θέματα, νεανική παραβατικότητα κτλ.). Αντί αυτών όμως εμείς βλέπουμε ότι η διδασκαλία ενός μεμονωμένου μαθήματος από ενιαία που ήταν τα προηγούμενα χρόνια έχει διαιρεθεί και οδηγείται προς την πλήρη διχοτόμηση. Ο διαχωρισμός αυτός σίγουρα δεν εξυπηρετεί εκπαιδευτικές ανάγκες, αλλά επιφέρει μαζί με όλα τα άλλα και πολλά συνδικαλιστικά προβλήματα που θα μπορούσαν να αποφευχθούν. Η στάση «θεατή» που επέλεξε το ΚΔΣ της ΟΕΛΜΕΚ να τηρεί σε αυτό το θέμα μας προξενεί πολλά ερωτηματικά.

Πώς είναι δυνατόν να αξιολογούνται οι διδάσκοντες από δύο διαφορετικές Διευθύνσεις (Μ.Ε. και Τ.Ε.) για τις ίδιες θέσεις προαγωγής; Πώς θα διασφαλιστεί ότι κάθε Διεύθυνση δεν θα προωθεί τους «δικούς της ανθρώπους»;

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Η

Το Κ.Δ.Σ. της ΟΕΛΜΕΚ σε έκτακτη συνεδρία του την 1η Δεκεμβρίου 2006 αποφάσισε ομόφωνα τα πιο κάτω:

Οι χθεσινές απαξιωτικές και προσβλητικές για τους εκπαιδευτικούς δηλώσεις του Προέδρου της Δημοκρατίας αποτελούν βόμβα στα θεμέλια της Δημόσιας Εκπαίδευσης ιδιαίτερα σε μια χρονική στιγμή που η πολιτεία έχει εμπλακεί σε ένα κοινωνικό διάλογο για μια ολιστικού χαρακτήρα Εκπαιδευτική αλλαγή. Με αγανάκτηση παρακολούθησαμε, οι χιλιάδες των εκπαιδευτικών, τις δηλώσεις του ανώτατου πολιτειακού άρχοντα που με το πρόσχημα της επέκτασης του ορίου αφυπηρέτησης έστρεψε τα πυρά του κατά των εκπαιδευτικών και κατά συνέπεια του εκπαιδευτικού έργου που επιτελείται στο Δημόσιο Σχολείο.

Θα αναμέναμε από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας να στηρίξει την όποια κριτική του σε ποιοτικά κριτήρια με βάση το παραγόμενο εκπαιδευτικό έργο, και τους διακηρυγμένους στόχους της κυβέρνησης για αναβάθμιση της παιδείας και όχι το εργασιακό καθεστώς που έτσι κι αλλιώς κάθε εργαζόμενος έχει δικαίωμα να διεκδικεί τη βελτίωσή του.

Με τη στάση του ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας στοχεύει στον αποπροσανατολισμό της κοινής γνώμης από τα ουσιαστικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η Κυπριακή Κοινωνία, μετατρέποντας τους εκπαιδευτικούς σε «σάκους του μποξ» στη βάση ατεκμηρίωτων κατηγοριών και ανατρέποντας με αυτό τον τρόπο το ευαίσθητο κλίμα στην εκπαίδευση, τη στιγμή που ένα μήνα πριν ο ίδιος ο Πρόεδρος της Βουλής, αλλά και η Επιτροπή Παιδείας της Βουλής προσπάθησαν να αποκαταστήσουν. Τέτοιου είδους δηλώσεις από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας πιστεύουμε ότι θα οδηγήσουν στην απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων αντί να προωθήσουν ριζικές αλλαγές στο εκπαιδευτικό σύστημα που πρέπει να στοχεύουν στον εκουγχρο-

νισμό του περιεχομένου της εκπαίδευσης και στη στήριξη της Δημόσιας Παιδείας σ' όλα τα επίπεδα.

Η ΟΕΛΜΕΚ, παρόλες τις προκλήσεις, παραμένει πιστή στον αγώνα της για υλοποίηση της Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης και αναβάθμισης του Δημόσιου Σχολείου.

Δηλώνει επίσης ότι δεσμεύεται από την απόφαση της πλειοψηφίας του κλάδου αναφορικά με την επέκταση του ορίου αφυπηρέτησης και με ασπίδα αυτή τη δημοκρατική απόφαση των εκπαιδευτικών, να αγωνιστεί με κάθε μέσο, για προώθηση και επίλυση των πραγματικών προβλημάτων τους οι οποίοι καταθέτουν καθημερινά την ψυχή τους στα σχολεία για να συμβάλουν στην ανάπτυξη της παιδείας και την πρόοδο της κοινωνίας.

Η ΟΕΛΜΕΚ καλεί σε ενότητα ΟΛΟΥΣ τους εκπαιδευτικούς και τους διαβεβαιώνει ότι θα αγωνιστεί μαζί τους με σθένος και θα χρησιμοποιήσει κάθε νόμιμο μέσο για την προώθηση του κύρους και της αξιοπρέπειάς τους.

Παράλληλα το ΚΔΣ αποφάσισε ομόφωνα τα πιο κάτω άμεσα μέτρα:

1. Μονώρη στάση εργασίας τη Δευτέρα 4 Δεκεμβρίου 2006 κατά την 4η περίοδο η οποία θα γίνει από κοινού με τους εκπαιδευτικούς της Τεχνικής Εκπαίδευσης κατόπιν συμφωνίας με την ΟΛΤΕΚ.
2. Κατά τη διάρκεια της στάσης θα γίνει σύγκληση των συλλόγων και έγκριση ψηφισμάτων.
3. Κοινή δημοσιογραφική διάσκεψη ΟΕΛΜΕΚ - ΟΛΤΕΚ στην οποία θα επιδιωχθεί και η αντιπροσώπευση της ΠΣΕΜ.

Ο Πρόεδρος
Ιάκωβος Ιακώβου

Ο Γεν. Γραμματέας
Γιώργος Ζήσιμος

Λευκωσία, 1η Δεκεμβρίου 2006

**Ενημερώνουμε τα μέλη μας ότι η
Παγκύπρια Συνδιάσκεψη Γενικών Αντιπροσώπων
θα πραγματοποιηθεί στις 25 Ιανουαρίου 2007
και καλούμε όσους θέλουν να εγγράψουν θέματα να
τα στείλουν στα γραφεία της ΟΕΛΜΕΚ
μέχρι τις 10 Ιανουαρίου 2007.**

33ο ετήσιο συνέδριο της Πανελληνίας Ένωσης Φιλολόγων

♦ Γεωργία Κούμα, Φιλολόγος, Β.Δ.Α'
Γ. Γραμματέας του ΚΔΣ του ΣΕΚΦ

Το φετινό συνέδριο της Πανελληνίας Ένωσης Φιλολόγων (Π.Ε.Φ.) έγινε στην Αθήνα, από τις 23 έως τις 26 Νοεμβρίου, στο χώρο του Μουσείου Μπενάκη στην οδό Πειραιώς, με το επίκαιρο θέμα: *Προγράμματα σπουδών στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση και τα νέα διδακτικά βιβλία.*

Μετά από πρόκληση της Π.Ε.Φ., το ΚΔΣ του Συνδέσμου Ελλήνων Κυπρίων Φιλολόγων (ΣΕΚΦ) οργάνωσε τη συμμετοχή 50 φιλολόγων ως συνεδρων, εκ των οποίων οι περισσότεροι υπηρετούν σε Γυμνάσια. Τις εργασίες του συνεδρίου παρακολούθησαν και δύο Επιθεωρήτριες, Σύμβουλοι των φιλολογικών μαθημάτων και φιλόλογοι – λειτουργοί του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου.

Ο αντιπρόεδρος του ΣΕΚΦ απήρθη χαιρετισμό προς τους συνεδρους. Έλαβαν μέρος ως εισηγητές μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Π.Ε.Φ., Πανεπιστημιακοί, Σχολικοί Σύμβουλοι, Σύμβουλοι του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου Ελλάδας και εκπαιδευτικοί Μέσης Εκπαίδευσης, μεταξύ των οποίων και ένας συνάδελφος από την Κύπρο.

Οι εισηγήσεις που ακούστηκαν ήταν δομημένες

γύρω από τέσσερις άξονες: 1η Συνεδρία: Διεπιστημονικότητα – Διαθεματικότητα και φιλολογικά μαθήματα, 2η Συνεδρία: Νέα διδακτικά βιβλία: Κριτική ανάγνωση και διδακτική αξιοποίηση, 3η Συνεδρία: Αρχαία Ελληνική Γραμματεία, 4η Συνεδρία: Εναλλακτικές προτάσεις – απόψεις των εκπαιδευτικών.

Ο προβληματισμός που αναπτύχθηκε ήταν γόνιμος, οι θέσεις – αντιθέσεις των συναδέλφων εποικοδομητικές, οι διδακτικές προσεγγίσεις ιδιαίτερα διαφωτιστικές, εφ' όσον και εδώ στην Κύπρο χρησιμοποιούμε από αυτή τη σχολική χρονιά ένα μεγάλο μέρος από τα νέα ελλαδικά διδακτικά βιβλία. Ίσως αξίζει να σημειωθεί αυτό που λέχθηκε από Σύμβουλο του Π.Ι., ότι δηλαδή τα νέα διδακτικά βιβλία θα αξιολογηθούν επιστημονικά, κατά το τέλος της σχολικής χρονιάς, με ερωτηματολόγια που θα συμπληρωθούν τόσο από τους διδάσκοντες καθηγητές όσο και από τους μαθητές και τους γονείς τους, και αναλόγως τα βιβλία θα συνεχίσουν να υφίστανται ή θα αναθεωρηθούν μερικώς ή θα αποσυρθούν, αν αυτό κριθεί αναγκαίο.

Συμφωνία ΥΠΠ – ΟΕΛΜΕΚ

10 Νοεμβρίου 2006

ΚΟΙΝΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Στην παρουσία του Προέδρου της Βουλής των Αντιπροσώπων κ. Δημήτρη Χριστόφια, του Προέδρου και Μελών της Επιτροπής Παιδείας της Βουλής, πραγματοποιήθηκε συνάντηση μεταξύ του Υπουργού Παιδείας και Πολιτισμού κ. Πεύκιου Γεωργιάδη και της Γραμματέας της ΟΕΛΜΕΚ.

Ανακοινώνονται τα εξής:

- Η ΟΕΛΜΕΚ αίρει τα όποια προγραμματισμένα μέτρα είχε εξαγγείλει.
- Έχει συμφωνηθεί η υιοθέτηση πλαισίου πέντε σημείων που περιλαμβάνει τα ακόλουθα:
 1. Θα πραγματοποιούνται τακτικές και καλά προετοιμασμένες συναντήσεις του Υπουργού Παιδείας και Πολιτισμού και ΟΕΛΜΕΚ που θα συμφωνηθούν με προκαθορισμένη ημερήσια διάταξη.
 2. Το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού στην επόμενη συνεδρία του Συμβουλίου Δημοτικής και Μέσης θα καταθέσει πρόταση που θα ρυθμίζει πιο αναλυτικά τη διαδικασία σύγκλησης και λειτουργίας του Συμβουλίου.
 3. Το Υπουργείο θα είναι έτοιμο σε ένα μήνα να καταθέσει πλαίσιο ιδεών και προτάσεων στο Συμβούλιο Δημοτικής και Μέσης Εκπαίδευσης για τα εξής θέματα «Αναδόμηση/αναβάθμιση του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου», «Δημιουργία του Κέντρου Έρευνας και Αξιολόγησης» και «Επιμόρφωση των Εκπαιδευτικών». Οι τελικές προτάσεις θα υποβληθούν στο Συμβούλιο Παιδείας με την ολοκλήρωση του διαλόγου στο Συμβούλιο Δημοτικής και Μέσης.
 4. Ο διάλογος για την ενοποίηση της υποχρεωτικής εκπαίδευσης θα διεξαχθεί στη βάση ποιοτικών και παιδαγωγικών κριτηρίων.
 5. Το Υπουργείο συμφωνεί να συζητήσει στο Συμβούλιο Δημοτικής και Μέσης Εκπαίδευσης και τελικά στο Συμβούλιο Παιδείας τον καθορισμό χρονικών πλαισίων για τη συζήτηση και υλοποίηση των υπολοίπων κεφαλαίων της Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης.

Πεύκιος Γεωργιάδης
Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού

Ιάκωβος Ιακώβος
Πρόεδρος ΟΕΛΜΕΚ